

judgment

DISTRICT COURT OF THE HAGUE

Commercial Law Team

case number/ cause-list number: C/09/477457 / HA ZA 14-1291

Judgment of 20 January 2016

in the case of

the legal entity under foreign public law

THE REPUBLIC OF ECUADOR,

seated in Quito, Ecuador,

claimant,

attorney: *mr.* G.W. van der Bend, practising in Amsterdam,

v.

1. the legal entity under foreign law
CHEVRON CORPORATION (USA),
having its registered office in San Ramon, California, United States of America,
2. the legal entity under foreign law
TEXACO PETROLEUM COMPANY,
having its registered office in San Ramon, California, United States of America,
defendants
attorney: *mr.* G.J. Meijer, practising in Rotterdam.

The parties are hereinafter referred to as Ecuador, Chevron and TexPet.

1. The proceedings

- 1.1. The course of the proceedings is evidenced by:
 - the writ of summons of 7 January 2014;
 - the motion submitting Ecuador's exhibits (1-20);
 - the Statement of Defence of 31 December 2014, with Exhibits G1-G27;
 - the interlocutory judgment of 25 February 2015 and the decision of 6 July 2015, entailing an order for the parties to appear before a three-judge panel;
 - the official report of the parties' appearance on 17 November 2015 (compiled outside the parties' presence) and the documents referred to therein, specifically, the motion submitting Ecuador's Exhibits 21-34 and Chevron and TexPet's Exhibits G28-G39;
 - the fax of 8 December 2015 containing comments by Chevron and TexPet related to said official report;
 - the fax of 9 December 2015 containing comments by Ecuador related to said official report, with two enclosures.
Said faxes have been attached to the official report of the parties' appearance.
- 1.2. Lastly, a date for judgment was scheduled.

2. The facts

- 2.1 In 1964, Ecuador granted concessions to TexPet and the Ecuadorian Gulf Oil Company for the exploration and extraction of oil in Ecuador's Amazon region. That same year, the latter two parties agreed to contribute their concessions to a consortium. Following renegotiations, concessions were granted to these parties with regard to part of the aforementioned Amazon region, specifically the Oriente region, in which respect a concession agreement (hereinafter: the Concession Agreement) was signed on 16 August 1973. The expiration date of the Concession Agreement was 6 June 1992. In the years following 1973, the (majority) stake of the Ecuadorian Gulf Oil Company was gradually taken over by the state-owned Ecuadorian Corporation Estatal Petrolera Ecuatoriana (hereinafter: PetroEcuador). In 1990 TexPet, which until then had performed the activities of the consortium, transferred the management to a subsidiary of PetroEcuador. The Concession Agreement ended on 6 June 1992 due to the expiry of its term.
- 2.2 In 1993, the United States of America and Ecuador entered into a Bilateral Investment Treaty known as "*The Treaty between the United States of America and the Republic of Ecuador concerning the Encouragement and Reciprocal Protection of Investment*" (hereinafter: BIT), which entered into force on 11 May 1997. The objective of the BIT is to encourage and protect investments made by investors of one party to the treaty in the territory of the other party to the treaty.
- In so far as relevant in these proceedings, the text of the BIT reads as follows:

"The United States of America and the Republic of Ecuador (hereinafter the "Parties"); Desiring to promote greater economic cooperation between them, with respect reinvestment by nationals and companies of one Party in the territory of the other Party; Recognizing that agreement upon the treatment to be accorded such investment will stimulate the flow of private capital and the economic development of the Parties; Agreeing that fair and equitable treatment of investment is desirable in order to maintain a stable framework for investment and maxim effective utilization of economic resources; Recognizing that the development of economic and business ties can contribute to the well-being.

Have agreed as follows: [...]

Article 1

1. For the purposes of this Treaty,

(a) "investment" means every kind of investment in the territory of one Party owned or controlled directly or indirectly by nationals or companies of the other Party, such as equity, debt, and service and investment contracts; and includes:

(i) tangible and intangible property, including rights, such as mortgages, liens and pledges;

(ii) a company or shares of stock or other interests in a company or interests in the assets thereof;

(iii) a claim to money or a claim to performance having economic value, and associated with an investment;

(iv) intellectual property which includes, inter alia, rights relating to: literary and artistic works, including sound recordings; inventions in all fields of human endeavor; industrial designs; semiconductor mask works; trade secrets, know-how, and confidential business information; and trademarks, service marks, and trade names; and

(v) any right conferred by law or contract, and any license and permits pursuant to law;

3. Any alteration of the form in which assets are invested or reinvested shall not affect their character as investment.

Article II

[...]

3. (a) [...]

(b) Neither Party shall in any way impair by arbitrary or discriminatory measures the management, operation, maintenance, use, enjoyment, acquisition, expansion, or disposal of investments. For purposes of dispute resolution under Articles VI and VII, a measure may be arbitrary or discriminatory notwithstanding the fact that a party has had or has exercised the opportunity to review such measure in the courts or administrative tribunals of a Party.

[...]

7. Each Party shall provide effective means of asserting claims and enforcing rights with respect to investment, investment agreements, and investment authorizations.

[...]

Article VI

1. For the purposes of this Article, an investment dispute is a dispute between a Party and a national or company of the other Party arising out of or relating to (a) an investment agreement between that Party and such national or company; (b) [...]; or (c) an alleged breach of any right conferred or created by this Treaty with respect to an investment.

[...]

4. Each Party hereby consents to the submission of any investment dispute for settlement by binding arbitration in accordance with the choice specified in the written consent of the national or company [...] Such consent, together with the written consent of the national or company [...] shall satisfy the requirement for: (a) written consent of the parties to the dispute [...]; and (b) an "agreement in writing"

[...].

Article XII

1. This Treaty [...] shall apply to investments existing at the time of entry into force as well as to investments made or acquired thereafter. [...]"

- 2.3 On 4 May 1995, Ecuador, PetroEcuador and TexPet entered into an agreement entitled "Contract for Implementing of Environmental Remedial Work and Release from Obligations, Liability and Claims" (hereinafter: the 1995 Settlement Agreement).

To the extent relevant, Clause 5.1 of this Agreement reads as follows:

"On the execution date of this Contract, and in consideration of TexPet 's agreement to perform the Environmental Remedial Work in accordance with the Scope of Work [...] and the Remedial Action Plan, the Government and PetroEcuador shall hereby release, acquit and forever discharge Texpet, Texaco Petroleum Compagny, [...] Texaco, Inc., and all their respective agents, servants, employees, officers, directors [...] beneficiaries, successors, predecessors, principals and subsidiaries (hereinafter referred to as "The Releasees") of all the Government 's and PetroEcuador 's claims against the Releasees for Environmental Impact arising from the Operations of the Consortium, except for those related to the obligations [...] of the Scope of Work, which shall be released as the Environmental Remedial Work is performed to the satisfaction of the Government and PetroEcuador [...]"

Clause 9.4 of this Agreement reads as follows:

"Benefits for Third Parties — This Contract shall not be construed to confer any benefit on any third party not a Party to this Contract, nor shall it provide any rights to such third party to enforce its provisions."

- 2.4 On 30 September 1998, an agreement (hereinafter: 1998 Final Release) was signed on behalf of Ecuador, PetroEcuador and TexPet, which states, in so far as relevant: *"In accordance with that agreed in the [1995 Settlement Agreement] the Government and PetroEcuador proceed to release, absolve and discharge [The Releasees] forever from any liability and claims by the Government of the Republic of Ecuador, PetroEcuador and its Affiliates, for items related to the obligations assumed by TexPet in the aforementioned Contract, which has been fully performed by TexPet, within the framework of that agreed with the Government and PetroEcuador"*.
- 2.5 Chevron has been indirect shareholder of TexPet since 2001.
- 2.6 In May 2003, a number of Ecuadorian citizens instituted proceedings before the Court of Lago Agrio in Ecuador against Chevron (hereinafter: the Lago Agrio proceedings), contending that TexPet's oil production activities had polluted the environment in the Oriente region. By judgment of 14 February 2011, Chevron was ordered to pay these citizens (hereinafter: the Lago Agrio claimants) damages of USD 8.6 billion and to pay punitive damages of another USD 8.6 billion if TexPet did not offer its apologies within fifteen days. TexPet was also ordered to pay legal costs in the amount of ten percent of USD 8.6 billion. On appeal, this order was upheld by judgment of 3 January 2012. By judgment of 12 November 2013, the Ecuadorian Supreme Court upheld this order in cassation, on the understanding that the order to pay punitive damages be set aside.
- 2.7 In a Notice of Arbitration dated 23 September 2009, Chevron and TexPet instituted arbitration proceedings against Ecuador based on the BIT. The following claims (Request for Relief) were formulated in the Notice of Arbitration:

"(1) A declaration that under the [...] investment agreements, Claimants have no liability or responsibility for environmental impact [...] or for performing any further environmental remediation arising out of the former Consortium that was jointly

owned by TexPet and Ecuador, or under the expired Concession Contract between TexPet and Ecuador;

(2) A declaration that Ecuador has breached the [...] investment agreements and the [...] BIT [...];

(3) An order and award requiring Ecuador to inform the court in the Lago Agrio Litigation that TexPet, its parent company, affiliates, and principals have been released from all environmental impact arising out of the former Consortium's activities and that Ecuador and PetroEcuador are responsible for any remaining and future remediation work;

(4) A declaration that Ecuador or PetroEcuador is exclusively liable for any judgement that may be issued in the Lago Agrio Litigation;

(5) An order and award requiring Ecuador to indemnify, protect and defend Claimants in connection with the Lago Agrio Litigation, including payment to Claimants of all damages that may be awarded against Chevron in the Lago Agrio Litigation;

(6) An award for all damages caused to Claimants, including in particular all costs including attorneys' fees incurred by Claimants in defending the Lago Agrio Litigation and the criminal indictments;

(7) An award of moral damages to compensate Claimants for the nonpecuniary harm that they have suffered due to Ecuador's outrageous and illegal conduct;

(8) An award to Claimants of all costs associated with this proceeding, including attorneys' fees;

(9) An award of both pre- and post-award interest until the date of payment; and

(10) Any other relief that the tribunal deems just and proper."

2.8 In the arbitration that followed (hereinafter: the Arbitration), conducted in accordance with the *Arbitration Rules of the United Nations Commission on International Trade Law* (UNCITRAL Rules 1976), the following individuals were appointed as arbitrators: V.V. Veeder QC (Presiding Arbitrator), Prof. Alan Vaughan Lowe QC and Dr. Horacio A. Grigera Naón (hereinafter collectively referred to as the Tribunal). The Tribunal designated The Hague as the seat of arbitration.

2.9 After Chevron and TexPet had sought interim measures in early April 2010 and a debate had been conducted between the parties, the Tribunal ordered in the First Interim Award on Interim Measures of 25 January 2012 (hereinafter: the First Interim Award), inter alia, that Ecuador should take "*all measures at its disposal to suspend or cause to be suspended the enforcement or recognition within and without Ecuador of any judgement against [Chevron] in the Lago Agrio Case.*"

2.10 In the Second Interim Award on Interim Measures of 16 February 2012 (hereinafter: the Second Interim Award), the Tribunal ordered, inter alia, as follows:

"[...] the Tribunal hereby orders:

- (i) [Ecuador] (whether by its judicial, legislative or executive branches) to take all measures necessary to suspend or cause to be suspended the enforcement and recognition within and without Ecuador of the judgements [...] of 3 January 2012 and [...] of 14 February 2011 against [Chevron] in the Ecuadorian legal proceedings known as "the Lago Agrio Case";*
- (ii) in particular, without prejudice to the generality of the foregoing, such measures to preclude any certification by [Ecuador] that would cause the said judgements to be enforceable against [Chevron] "*

- 2.11 In the Third Interim Award on Jurisdiction and Admissibility of 27 February 2012 (hereinafter: the Third Interim Award), the Tribunal commented on its jurisdiction and rejected the defences conducted by Ecuador in that respect.
- 2.12 In the Fourth Interim Award on Interim Measures of 7 February 2013 (hereinafter: the Fourth Interim Award), the Tribunal decided, inter alia, as follows:
"The Tribunal declares that [Ecuador] has violated the First and Second Interim Awards under the Treaty, the UNCITRAL Rules and international law in regard to the finalisation and enforcement subject to execution of the Lago Agrio Judgement within and outside Ecuador, including (but not limited to) Canada, Brazil and Argentina."
- 2.13 In the First Partial Award on Track I of 17 September 2013 (hereinafter: the First Partial Award), the Tribunal held, inter alia, that Chevron and TexPet are both Releasees as referred to in Clause 5.1 of the 1995 Settlement Agreement and that, consequently, both may derive rights on that ground from the latter agreement and the 1998 Final Release and, lastly, that Clause 5 of the 1995 Settlement Agreement does not extend to claims under environmental law for compensation for (future) personal damage, but does extend to diffuse claims under environmental law based on Article 19(2) of the Ecuadorian constitution.
- 2.14 Previously, on 21 December 2006, based on the BIT, Chevron and TexPet had instituted arbitration proceedings against Ecuador. In that arbitration, Chevron and TexPet took the position that Ecuador is liable for the damage they have suffered due to unacceptable delay in the disposal of seven court cases, conducted before Ecuadorian courts, instituted by TexPet against Ecuador. In those arbitration proceedings, Ecuador was ordered to pay damages. Ecuador sought the setting aside of the (interim) awards handed down in said arbitration proceedings (hereinafter: the first setting-aside proceedings). By judgment of 2 May 2012, this District Court denied the claims seeking the setting aside of the (interim) awards (ECLI:NL:RBSGR:2012:BW5493). By judgment of 18 June 2013 in the appeal, the Court of Appeal of The Hague upheld this judgment (ECLI:NL:GHDHA:2013:1940). By judgment of 26 September 2014, the Supreme Court rejected the appeal in cassation lodged by Ecuador against this judgment (ECLI:NL:HR:2014:2837).

3. The dispute

- 3.1 Ecuador is seeking an order from the District Court, to be declared immediately enforceable to the extent possible, setting aside the First Interim Award, the Second Interim Award, the Third Interim Award, the Fourth Interim Award and the First Partial Award, ordering Chevron and TexPet to pay the (subsequent) costs of these proceedings, plus statutory interest as from fourteen days of the date of this judgment.
- 3.2 In summary, Ecuador bases the claims on the following.
Ecuador bases the claims seeking the setting aside of said arbitral (interim) awards on the assertions that there is no valid arbitration agreement (3.2.1), that the awards are in violation of public policy (3.2.2) and that the arbitrators did not comply with their mandate (3.3.3).
- 3.2.1 According to Ecuador, despite its non-jurisdiction defence, the Tribunal wrongly declared that it had jurisdiction. The Tribunal was unable to derive its jurisdiction from (Article VI of) the BIT as neither Chevron nor TexPet have an investment in Ecuador that falls within the scope of protection of the BIT. That is because the dispute presented to the arbitrators does not ensue from the investment pursuant to the Concession Agreement terminated in 1992,

but from the Lago Agrio proceedings, the 1995 Settlement Agreement and the 1998 Final Release, none of which are an investment. In this respect, Ecuador also invokes the following:

- The Concession Agreement does not fall under the temporal scope in Article XII(1) of the BIT;
- The Tribunal also wrongly ruled that the investment on the basis of the Concession Agreement is revived by the 1995 Settlement Agreement and the investment also cannot revive because of the Lago Agrio proceedings, proceedings between the Lago Agrio claimants and Chevron, and thus between parties that were not a party to the Concession Agreement and the 1995 Settlement Agreement;
- It is insufficient for the application of Article VI(1), opening words and under (a) of the BIT that the dispute is related to the Concession Agreement; after all, the arbitration dispute ensues solely from the 1995 Settlement Agreement, and the words “relating to” in Article VI(1), opening words, of the BIT logically pertain only to the ground that follows (c) and not to (a);
- The life-span theory is contrary to the text of the BIT and the objective of the BIT as worded in the preamble;
- Being a Releasee pursuant to Clause 5.1 of the 1995 Settlement Agreement is insufficient to be able to accept jurisdiction by virtue of Article VI(1), opening words and under (a) of the BIT. Incidentally, Chevron is not a Releasee pursuant to the 1995 Settlement Agreement and certainly not a party to the Concession Agreement.

3.2.2 The Tribunal instructed Ecuador to ensure that the recognition and enforcement of the judgments in the Lago Agrio proceedings handed down by Ecuadorian courts - to which Ecuador is not a party - be suspended both domestically and abroad, and instructed Ecuador not to issue an enforcement certificate. According to Ecuador, by doing so the arbitrators are intervening in the judicial process and wrongly dictating to the Ecuadorian courts and other foreign courts, in an unacceptable manner and, moreover, without substantiation and a proper establishment of relevant facts. All of this leads to a violation of the external independence of the judiciary in Ecuador and the sovereignty and independence of Ecuador. Moreover, the interim measures are disproportionate and unnecessary.

According to Ecuador, moreover, the Tribunal subsequently deprived Ecuadorian citizens of the fundamental right to live in a non-polluted environment (cf. Section 2, Article 19 of the Ecuadorian constitution which already applied in 1995) and, on top of that, the Tribunal decided on the rights of the claimants in the Lago Agrio proceedings without said claimants having been heard. This constitutes an unjustified infringement of third-party rights, also because of the Tribunal’s decision, which was of general purport, that diffuse environmental claims were not possible because of the 1995 Settlement Agreement.

3.2.3 According to Ecuador, the Tribunal’s decision on the merits regarding Ecuador’s violation of the first two Interim Awards, included in the Fourth Interim Award, is not an interim measure and thus could not be granted by Interim Award. As a result, the arbitrators violated the provisions in Article 26(2) of the UNCITRAL Rules 1976.

3.3 Chevron and TexPet conduct a defence.

3.4 In so far as relevant, the parties’ assertions will be discussed in more detail below.

4. The assessment

Jurisdiction and applicable law

4.1 The Hague is the seat of the arbitration, so that, pursuant to Article 1073(1) of the Dutch Code of Civil Procedure, the provisions of the first title of Book 3 of the Dutch Code of Civil Procedure (Articles 1020-1073) are applicable to the present proceedings. As this District Court is the district court with whose court registry the Tribunal must file the original of its (partial) final awards, the District Court derives jurisdiction from Article 1064(2) of the Dutch Code of Civil Procedure.

Assessment framework

4.2 Ecuador bases its setting-aside claim on the provisions in (Article 1064 and) Article 1065(1) of the Dutch Code of Civil Procedure. To the extent relevant here, the latter paragraph reads: “An award may only be set aside on one or more of the following grounds:

- a. absence of a valid arbitration agreement;
- b. [...]
- c. the arbitral tribunal has not complied with its mandate;
- d. [...]
- e. the award, or the manner in which it was made, violates public policy or good morals.”

4.3 The District Court states first and foremost that the possibility of challenging arbitral awards is limited and that the court should observe restraint in its investigation of whether there are grounds for setting aside.

Setting-aside proceedings may not be used as a covert appeal and the public interest in the effective functioning of the arbitral administration of justice also means that the civil court should only intervene in arbitral awards in clear-cut cases.

4.4 With regard to the setting-aside ground which reads that there is no valid arbitration agreement (the (a) ground), however, there is an exception to the restraint referred to at 4.3. The fundamental nature of the right to access to the courts entails that answering the question of whether a valid arbitration agreement was concluded is ultimately up to the court and, further to that, that the court is not obliged to exercise restraint when assessing a claim seeking the setting aside of an arbitral award on that ground (see legal finding 4.2 of the judgment of the Supreme Court in the first setting-aside proceedings). Unlike Chevron and TexPet, the District Court sees no cause in this case to restrict itself to a restrained assessment of this part of the claim. First of all, there is no support for that in the judgment of the Supreme Court in the first setting-aside proceedings. Furthermore, unlike Chevron and TexPet argue, the fundamental nature of the right to access to the courts does not pertain solely to private (legal) persons. That is because in a case such as the present one, the question of whether a valid arbitration agreement was concluded affects the sovereignty of the relevant state and its judiciary (cf. legal finding 6.15 in the Opinion of AG Spier in the first setting-aside proceedings). It is true, for example, that this sovereignty may be waived in a BIT in certain kinds of cases, but answering the question of whether sovereignty has also been waived having regard to the specific case is of a fundamental nature and, consequently, it should be possible not only for arbitrators to assess it in full, but also for the court to do so in connection with assessment of the question of whether a valid arbitration agreement is lacking.

4.5 With regard to the question of whether and, if so, to what extent it is permissible for a party that invoked the absence of a valid arbitration agreement in the arbitration proceedings to

substantiate the invocation of that in the setting-aside proceedings using new factual or legal assertions, there must always be an assessment of whether a new factual or legal assertion, in part in view of the requirements of due process, is in violation of the statutory regulations referred to under 4.1. Possibly relevant in that respect, among other things, is the extent to which the new assertions align with the previous positions (taken in the arbitration proceedings), the reason for not submitting the new assertions sooner, and whether the relevant party was or was not represented by an attorney in the arbitration proceedings.

Article 1065(1), opening words and under (a) of the Dutch Code of Civil Procedure

No res judicata

4.6 The most far-reaching defence of TexPet and Chevron pertains to their invocation of the decisions taken in the first setting-aside proceedings having *res judicata*. TexPet and Chevron are arguing that the present proceedings pertain to the same legal relationship regarding which a decision has already been given in the first setting-aside proceedings; after all, in those proceedings, the question regarding the presence of a valid arbitration agreement was answered in the affirmative by virtue of Article VI of the BIT. Consequently, according to Chevron and TexPet, there is no room in the present proceedings for repeating the parties' debate on the matter. The District Court, however, agrees with Ecuador that the awards do not have *res judicata*, as according to Article VI(1) of the BIT, the question of the validity of the arbitration agreement largely coincides with the question of whether there is an investment dispute and, in the present proceedings, TexPet and Chevron have a different investment dispute in mind than the investment dispute that was at issue in the first setting-aside proceedings. This does not detract from the fact that the District Court, for example in its interpretation of Article VI of the BIT, will (be able to) take the findings from the first setting-aside proceedings as the point of departure.

Article VI of the BIT

4.7 The parties do not dispute that Article VI(4) of the BIT is an open offer by the one party to the treaty to (citizens and) companies of the other party to the treaty to settle any investment dispute through arbitration. The District Court must answer the question of whether this offer also applies to the adjudication of the dispute submitted to the Tribunal. The Tribunal accepted its jurisdiction based on two separate, independent grounds, namely the ground referred to in Article VI(1), opening words and under (a) of the BIT and the ground referred to in Article VI(1), opening words and under (c) of the BIT.

4.8 Just as the Tribunal did, the District Court will first assess whether the Tribunal can derive jurisdiction from Article VI(1)(c) of the BIT. Along with Chevron and TexPet, the District Court is of the opinion that in so far as the District Court is able to establish that the Tribunal can derive jurisdiction from that paragraph of the Article, assessment against Article VI(1), opening words and under (a) of the BIT may be omitted due to a lack of interest.

4.9 The question of whether the Tribunal has jurisdiction should be answered on the basis of the interpretation of Article VI of the BIT. The interpretation should be made - and that is not being disputed - in accordance with the provisions in Articles 31 and 32 of the 1969 Vienna Convention. In this case, the latter leads to an interpretation of Article VI of the BIT in accordance with the meaning that the wording of this article has in common parlance, but considering the context of the wording - consisting of, among other things, the rest of the treaty, including the preamble - and with due observance of the subject and objective of the treaty. It is evident from the preamble under 2.2 of the BIT that the BIT aims to protect and encourage investments by nationals of a party to the treaty in the territory of the other party

to the treaty by fair and equitable treatment thereof. Lastly, a term in a treaty must be assigned a special meaning if it is established that the parties had that meaning in mind.

Article VI(1), opening words and under (c) of the BIT

4.10 Article VI(1), opening words and under (c) of the BIT reads as follows: “*For the purposes of this Article, an investment dispute is a dispute between a Party and a national or company of the other Party arising out of or relating to [...] (c) an alleged breach of any right conferred or created by this Treaty with respect to an investment.*”

4.11 The District Court agrees with the Tribunal that, unlike Ecuador argues, in this case there is an *investment*.

Article I(1)(a) of the BIT gives a broad definition of the term *investment* (“*means every kind of investment*”) and gives a non-exhaustive summary of investments, from which it should be inferred that the term *investment* as referred to in the BIT does not coincide with the meaning that term has in common parlance. In addition, on the basis of Article I(3) of the BIT, an investment does not end because the form of the investment changes. Furthermore, it must be inferred from Article II(3)(b) of the BIT (which conveys protection to the disposal of an investment) and Article II(7) of the BIT (which conveys protection to claims and rights related to an investment) that the term *investment* encompasses the full settlement of an investment. It does not expressly follow from the BIT that necessary conditions for the existence of an *investment* are the fact that an investment is operational or a motive for the investment, nor have any facts and circumstances been advanced from which it can be deduced that the parties to the BIT assigned such a (special) meaning to the term *investment*. Lastly, the broad interpretation of the term *investment* corresponds with the objective of the BIT, which is (the encouragement of new investments by) the protection of investments. The District Court’s decision regarding the broad interpretation of the term *investment* is identical to the judgment of the appeal court in the first setting-aside proceedings, which was upheld by the Supreme Court.

4.12 Furthermore, unlike Ecuador, the District Court is of the opinion that the 1995 Settlement Agreement must be viewed in inextricable conjunction with the Concession Agreement (as phrased by the Tribunal: “*a close and inextricable link*”), that the latter agreement concerns an investment is not in dispute. After all, the 1995 Settlement Agreement explicitly refers a number of times to the Concession Agreement and includes, inter alia, a release provided by Ecuador with regard to “*claims [...] for Environmental Impact arising from the Operations of the Consortium*”. This release in particular was invoked before the Tribunal and cannot be interpreted other than as “*a claim to performance having economic value, and associated with an investment*” and “*a right conferred by contract*” as referred to in Article I(1)(a) of the BIT. Relevant in this regard is that it has been established that the Lago Agrio claimants have based their claims against Chevron on alleged breaches by TexPet of the Concession Agreement.

In addition, it was not until in September 1998, in the 1998 Final Release - which in turn is closely linked to the 1995 Settlement Agreement and the Concession Agreement - that it was established that TexPet had satisfied its obligations ensuing from the 1995 Settlement Agreement, including the soil remediation obligations. Ecuador insufficiently disputed TexPet’s and Chevron’s assertion that these obligations had not yet been completely satisfied on 11 May 1997, so that the District Court assumes this to have been established. Satisfaction of these obligations was a prerequisite for (part of) the release invoked before the Tribunal.

- 4.13 The foregoing leads to the conclusion that at the time of the entering into force of the BIT, on 11 May 1997, an *investment* existed. In light of this finding, Ecuador's reliance on the temporal limitation included in Article XII of the BIT is no longer relevant and no position needs to be taken on whether if, as argued by Chevron and TexPet, this reliance need not be discussed in any event, as it was not discussed before the Tribunal. Lastly, inherent to the District Court's opinion is that no retroactive effect is assigned to the BIT.
- 4.14 It has been established as unchallenged that TexPet, as investor and party, may derive rights in respect of Ecuador (invoked before the Tribunal) from the 1995 Settlement Agreement. As the dispute with Ecuador pertains in particular to the nature and scope of the rights in respect of Ecuador ensuing from the 1995 Settlement Agreement, in the opinion of the District Court - in light of the findings above - an *investment dispute* existed in the relationship with TexPet to which the arbitration offer in the BIT applies, thereby attaching relevance to the fact that the Lago Agrio claimants have based their claims against Chevron on alleged breaches of the Concession Agreement by TexPet. The dispute between TexPet and Ecuador is therefore related to "*an alleged breach of any right conferred or created by this Treaty with respect to an investment*" as referred to in Article VI(1), opening words and under (c) of the BIT. The fact that not TexPet but its parent company Chevron was summoned by the Lago Agrio claimants cannot change the qualification of the dispute between Ecuador and TexPet as an *investment dispute*. With regard to TexPet, the Tribunal was therefore entitled to accept jurisdiction because there was a valid arbitration agreement. Consequently, there is no longer any need to assess whether there is also an *investment dispute* as referred to in Article VI(1), opening words and under (a) of the BIT with regard to TexPet.
- 4.15 It has also been established as unchallenged that - as also ruled by the Tribunal within the context of its assessment based on Article VI(1), opening words and under (c) of the BIT - Chevron, as TexPet's parent company, qualifies as *indirect investor* as referred to in Article I(1)(a) of the BIT. However, this establishment of fact cannot lead to the finding that the dispute between Ecuador and Chevron must also be qualified as an *investment dispute* as referred to in Article VI(1), opening words and under (c) of the BIT. In its dispute with Ecuador, after all, Chevron is relying on its own (release) rights ensuing from the *investment* and not only on behalf of its subsidiary, TexPet, on (release) rights that merely protect that subsidiary. It is not in dispute between the parties that the Tribunal stayed its ruling on the question of whether it can base its jurisdiction in the dispute between Ecuador and Chevron on Article VI(1)(c) of the BIT with a view to Chevron possibly being a *direct investor*, and more specifically the question of whether Chevron directly took the place of Texaco - TexPet's parent company from 1964 to 2001 - and, on that basis, may derive independent, own rights from the *investment*. Article 1052(1) of the Dutch Code of Civil Procedure, which provides that a tribunal is entitled (first) to rule on its jurisdiction, therefore prevents the District Court from answering this question. This entails that the District Court must determine whether the Tribunal has jurisdiction in the dispute between Ecuador and Chevron by virtue of Article IV(1), opening words and under (a) of the BIT.

Article VI(1), opening words and under (a) of the BIT

- 4.16 Article VI(1), opening words and under (a) of the BIT reads as follows:
"For the purposes of this Article, an investment dispute is a dispute between a Party and a national or company of the other Party arising out of or relating to (a) an investment agreement between that Party and such national or company".

- 4.17 The District Court finds with the Tribunal that regarding the Tribunal's jurisdiction in the dispute between Ecuador and Chevron, decisive is the answer to the question of whether Chevron, as Releasee as referred to in Clause 5.1 of the 1995 Settlement Agreement, may independently rely on that agreement. After the Tribunal posed this question in the Third Interim Award and, because of the circumstance that it also plays an important role in the assessment of the dispute on the merits between Ecuador and Chevron, basically answered it *prima facie* in the affirmative, the Tribunal clearly answered this question (on the merits) in the affirmative in the First Partial Award. This District Court finds that with this, the Tribunal has ruled on its jurisdiction in respect of the dispute between Ecuador and Chevron based on Article VI(1), opening words and under (a) of the BIT, so that Article 1052(1) of the Dutch Code of Civil Procedure does not obstruct an assessment by the District Court.
- 4.18 Firstly, the District Court finds that, contrary to what Ecuador has argued, it does not ensue as mandatory rule from the wording of Article VI(1), opening words and under (a) of the BIT, also considering the meaning assigned to this wording in common parlance, that jurisdiction may only exist in respect of a party that was a party to the *investment agreement* from the very beginning and also signed it, so that Chevron should not be denied reliance on said paragraph of the article for that reason alone. This finding is also based on the (protection) objective of the BIT. In addition, no circumstances have been asserted or demonstrated from which it ensues that the treaty parties envisaged the restrictive interpretation, advocated by Ecuador, of the word "*between*" in said paragraph of the article.
- 4.19 The District Court finds with Chevron and TexPet that Ecuador may not argue (any longer) that the phrase "*relating to*" from the opening words of Article VI(1) of the BIT logically merely relates to the (c) ground thereafter and not to the (a) ground, because of the criterion given in paragraph 4.5. This finding is based on the ground that it is established as undisputed that Ecuador explicitly argued, within the context of the jurisdiction debate conducted before Tribunal, that said phrase also relates to the (a) ground, while it is not disputed that Ecuador was counselled in the arbitration proceedings by well-versed attorneys.
- 4.20 The District Court rejects Ecuador's defence that the 1995 Settlement Agreement cannot be considered an *investment agreement*. As a definition of the term "*investment agreement*" is lacking in the BIT, the District Court bases its finding that this phrase should also be interpreted broadly on the broad definition and broad area of application of the term "*investment*" (cf. 4.11), the protective objective of the BIT and the fact that the BIT contains no indications that the term "*investment agreement*" should be interpreted restrictively. It was already ruled above that there is an inextricable link between the Concession Agreement - the qualification of which as investment agreement is not in dispute - and the 1995 Settlement Agreement (cf. 4.12). This link entails that in the assessment of whether there is an investment agreement, these agreements may not be considered separately. In light of the broad interpretation of the phrase just mentioned, this leads to the finding that the 1995 Settlement Agreement is part of an investment agreement as referred to in Article VI(1), opening words and under (a) of the BIT.
- 4.21 The dispute between Chevron and Ecuador in the arbitration pertains in essence to the question of whether Chevron may derive (release) rights from the 1995 Settlement Agreement and, if so, the extent of those rights. It follows from the foregoing that relevant to the assessment of the Tribunal's jurisdiction is merely the question of whether Chevron may in principle rely independently as Releasee on the contents of the 1995 Settlement Agreement. In this, undisputed between the parties is that this question must be answered

according to the law of Ecuador, and also undisputed is that according to the law of Ecuador, a party may enter into an agreement later and may derive rights from it. If Chevron may be deemed a Releasee as referred to in Clause 5.1 of the 1995 Settlement Agreement, an investment dispute exists as referred to in Article VI(1), opening words and under (a) of the BIT. Also relevant in this regard is the fact that the Lago Agrio claimants have based their claims on, inter alia, breach of a part of the investment agreement, namely the Concession Agreement.

- 4.22 Chevron and TexPet have substantiated their assertion that Chevron should be deemed a Releasee by relying on the findings of the Tribunal in that regard (in the Third Interim Award and the First Partial Award). Ecuador merely contested this assertion with the argument given in the writ of summons that the Tribunal ruled to that effect wrongly, in substantiation of which it merely referred, without explanation, to procedural documents from the arbitration proceedings. As the precise basis for this defence is thus insufficiently clear to the District Court and the other parties, this unsubstantiated defence must be laid aside (cf. Supreme Court 17 October 2008, ECLI:NL:HR:2008:BE7201). The District Court adopts as its own the finding by the Tribunal entailing that Chevron is a Releasee. Relevant in that regard is that after an extensive debate between the parties and consultation with three (legal) experts, and a comparison of the Spanish and English versions of the 1995 Settlement Agreement, the Tribunal arrived at the finding that Chevron, as TexPet's parent company, falls under the term "principals and subsidiaries" (*principales y subsidiarias*) in Clause 5.1.
- 4.23 Ecuador has also asserted that it ensues from Clause 9.4 of the 1995 Settlement Agreement that Chevron, as a third party referred to in that paragraph, and despite its capacity as Releasee, ultimately may not derive any rights from the 1995 Settlement Agreement. This argument already needs no discussion because the question of whether Chevron as Releasee may in fact derive rights from the 1995 Settlement Agreement is a substantive matter that is not at issue when assessing the Tribunal's jurisdiction.

Conclusion with regard to the Tribunal's jurisdiction

- 4.24 Considering the foregoing, Ecuador's claim seeking the setting aside must be denied in so far as it is based on the lack of an arbitration agreement. The dispute between Ecuador and TexPet must (in any event) be qualified as an investment dispute as referred to in Article VI(1), opening words and under (c) of the BIT and the dispute between Ecuador and Chevron as an investment dispute as referred to in Article VI(1), opening words and under (a) of the BIT.

Article 1065(1), opening words and under (e) of the Dutch Code of Civil Procedure

- 4.25 Within the context of its assessment of the claim to set aside the arbitral awards due to violation of public policy, the District Court puts first and foremost that it must observe restraint and that such claims should only be awarded in the event of a violation of a provision of mandatory law that is of such a fundamental nature that compliance with that provision may not be limited by means of procedural restrictions. It is furthermore established case law that violation of the right to equal treatment of parties set out in Article 1039(1) of the Dutch Code of Civil Procedure and the fundamental principles of procedural law laid down therein, including the right to hear and be heard, may lead to the setting aside of an arbitral award due to violation of public policy. There is no room for restraint in the application of Article 1065(1)(e) of the Dutch Code of Civil Procedure in the event of a violation of said right to hear and be heard. Under certain circumstances, the lack of any

(convincing) substantiation of an arbitral decision may lead to its setting aside based on Article 1065(1), opening words and under (e) of the Dutch Code of Civil Procedure.

- 4.26 Being assessed in that regard are the interim measures granted by the Tribunal in the First and Second Interim Awards - in summary entailing an order for the State of Ecuador to take measures to suspend (or have suspended) the enforcement of court decisions in the Lago Agrio proceedings in order to limit damage and to maintain the status quo - and the declaration granted in the Fourth Interim Award entailing that Ecuador has violated that order.

Sovereignty and independence of the courts

- 4.27 Ecuador's assertion that, by granting these interim measures, the Tribunal has violated Ecuador's sovereignty and independence in an unacceptable manner cannot lead to setting aside, in the opinion of the District Court, as Ecuador voluntarily, unambiguously and unconditionally bound itself to the BIT, including the provisions concerning arbitration included therein. The District Court also finds that the Tribunal explicating in the Second Interim Award that the order to take measures is also directed at Ecuador's judiciary is not contrary to public policy, as this judiciary is a body that is an inextricable part of the State of Ecuador (bound to the BIT), as that state may be held liable for the conduct of that body, and as reliance on the independence of that body does not constitute a valid reason to allow breaches of obligations under international law to continue to exist. Ecuador has asserted that the independence of the Ecuadorian courts is threatened. Contrary to what this argument suggests, the District Court agrees with Chevron and TexPet that the Tribunal's order cannot be interpreted to mean that (the executive or legislative bodies of) Ecuador should breach the separation of powers at the expense of the judiciary. The order merely refers to the obligations ensuing from international law that also apply to the judiciary. Contrary to what Ecuador asserts, the Tribunal's order cannot be interpreted as a dictate for courts outside of Ecuador, either. That there is no necessity for interim measures, as asserted by Ecuador, is belied by the uncontested findings in the Fourth Interim Award entailing that execution had commenced in a number of countries even after these measures were imposed.

Lago Agrio claimants

- 4.28 That the interim measures (may) have direct consequences for the Lago Agrio claimants is not in dispute. After all, these (possible) consequences mean that the execution of the Ecuadorian court judgment(s) they obtained will be temporarily suspended. Despite this fact and the circumstance that they were not heard by the Tribunal, it is the opinion of the District Court that in this regard as well, considering the special circumstances to be discussed below, there has been no breach of (national or international) public policy.
- 4.29 In this, the District Court assigns decisive weight to the fact that the Tribunal's order is comprised of an interim measure of a temporary nature (of course), and that it is evident from the Notice of Arbitration (cited under 2.7) that Chevron's and TexPet's claims in the proceedings before the Tribunal are not directed against the Lago Agrio claimants and apparently are not directed at quashing the Ecuadorian court decisions regarding damages or at ensuring in some other way that these will have no more (or little) effect. In essence, Chevron's and TexPet's claims against Ecuador are directed in essence at obtaining declaratory relief entailing that Ecuador is exclusively liable for the damages awarded in the Lago Agrio proceedings for the benefit of the Lago Agrio claimants, and at Ecuador being ordered to indemnify and protect Chevron and TexPet with regard to those damages. It is in this light that the Tribunal's finding under 4.70 of the Third Interim Award, which is correct in

the opinion of the District Court, must be seen: *"If it should transpire that [Ecuador] has, by concluding the Release Agreements, taken a step which had the legal effect of depriving the Lago Agrio plaintiffs of rights under Ecuadorian Law that they might otherwise have enjoyed, that would be a matter between them and the Respondent, and not a matter for this Tribunal."*

- 4.30 It is the opinion of the District Court that the interim measures taken by the Tribunal cannot be explained otherwise than by the fact that at the time those measures were taken, the Tribunal apparently had serious indications that the judgment rendered at first instance in the Lago Agrio proceedings, which is the basis for (the suspended) enforcement by the Lago Agrio claimants, came into being fraudulently - including on the side of the Lago Agrio claimants - and under political pressure. In the First Interim Award, the Tribunal considered: *"the Parties' several submissions on their respective applications to the Tribunal and [...] all relevant circumstances current in this arbitration up to the February hearing"*. In the Notice of Arbitration of 23 September 2009 (part E: "Ecuador's Misconduct in Connection with the Lago Agrio Litigation"), Chevron and TexPet already extensively discussed the fraud they asserted, and later they submitted many documents in the arbitration proceedings in that regard that were always mentioned in the Procedural Orders that preceded the First Interim Award (including the temporary restraining order by the U.S. District Court for the Southern District of New York of 8 February 2011). This circumstance automatically - even though the Tribunal did not explicate this in the Interim Awards - provides justification for the possible (temporary) consequences for the Lago Agrio claimants of the interim measures, even in the event that these measures - and the District Court does not take a position on this- entail a restriction of any mandatory right of the Lago Agrio claimants of a fundamental nature.
- 4.31 These indications of fraud have been confirmed in the nearly 500 page judgment of the aforementioned District Court in New York of 4 March 2014 (hereinafter: the New York Judgment), on the basis of which the Lago Agrio claimants are prohibited from cashing in their claims within the United States and in which it is ruled: *"If ever there were a case warranting equitable relief with respect to a judgment procured by fraud, this is it."* It is established in this judgment - in part based on witness testimony, including from the judge who rendered the judgment at first instance, and technical evidence concerning internal working documents - inter alia:
- that the Ecuadorian judge who rendered the judgment at first instance was bribed by the attorneys of the Lago Agrio claimants with the promise that he would receive USD 500,000 of the revenues from execution of the judgment he was to render;
 - that the attorneys of the Lago Agrio claimants themselves had also drawn up the report by the expert appointed by this Ecuadorian judge, against payment of USD 120,000 in bribes to this expert;
 - that the judgment at first instance referred to, which was rendered after an exceptionally brief period, was drawn up by the attorneys of the Lago Agrio claimants, and not by the Ecuadorian judge. Regarding the latter, it was established, for example, by means of discovery proceedings that the contents of a number of the Lago Agrio claimants' attorneys' internal working documents that were not submitted into the Lago Agrio proceedings can be found verbatim - in some cases even including typing errors - in the judgment at first instance referred to;
 - lastly, that President Correa of Ecuador, who vehemently supported the case of the Lago Agrio claimants a number of times in public, maintained regular contact during the Lago Agrio proceedings with the attorneys of the Lago Agrio claimants, as did other Ecuadorian government representatives.

- 4.32 In the present proceedings, Ecuador has addressed these and other incriminating findings in the New York Judgment in only two brief paragraphs in its personal appearance notes (nos. 61 and 62) by asserting that there is allegedly new - not specifically named - evidence and that a witness who was heard for the benefit of the New York Judgment and gave incriminatory statements was allegedly bribed by Chevron and had allegedly later admitted that he lied. Ecuador has emphasised that an appeal has been lodged against said judgment and offered to prove its assertions. However, the further provision of proof is not at issue in these proceedings in any way because the substantiation of the offer of proof, in light of the aforementioned evidence used in the New York Judgment, is insufficient and this offer does not prejudice the fact that, as held above, it must be assumed that at the time the interim measures were taken, the Tribunal had serious indications that the judgment rendered at first instance in the Lago Agrio proceedings had come into being fraudulently and under political pressure.
- 4.33 Under these circumstances, in the opinion of the District Court, the fact that the Lago Agrio claimants were not heard by the Tribunal cannot be deemed contrary to public policy. Also carrying weight is that, as rightly argued by Chevron and TexPet, the fundamental principles of procedural law referred to under 4.25, including the right to hear and be heard, pertain to equal treatment of the parties *to the arbitration*. The Lago Agrio claimants are not parties to the arbitration.

Substantiation of interim measures

- 4.34 Ecuador deems it contrary to public policy that the Tribunal did not base its decision to take interim measures on any substantiation and also established no facts in that regard. The District Court establishes that in the First Interim Award (in the middle of page 14), mention is made of the receipt of the letters of 4 and 12 January 2012 with enclosures from Chevron and TexPet in which Interim Measures are requested. The latter letter was also quoted, including Chevron's and TexPet's opinion that they therewith "have presented a prima facie case on the merits, including prima facie evidence that the claims involved in the Lago Agrio Litigation have been settled and released by Government, that the Lago Agrio Litigation has been tainted by fraud and/or serious due process violations". The letter of 4 January 2012 submitted into the proceedings as Exhibit R-24 makes clear that, therein, it is already stated with good reason that there had been "ghost writing" of the judgment at first instance and intervention by the Ecuadorian government. After mention in the First Interim Award of inter alia Ecuador's written response to said letters and a procedural meeting, the following finding by the Tribunal is given: "*The tribunal has considered the Parties' several submissions on their respective applications to the Tribunal and further considered all relevant circumstances current in this arbitration [...]*", followed by the interim measures. The Second Interim Award contains similar substantiation.
- 4.35 It must be agreed with Ecuador that the substantiation in the first two Interim Awards was concise. However, this does not give sufficient cause to conclude that these decisions violate public policy. Relevant in this respect is not only the restraint to be observed by the District Court but also the circumstance that this regards the substantiation of interim measures and not of a decision on the merits. The fact that the assertions on which the request for interim measures was based had yet to be assessed on the merits by the Tribunal, therewith obstructing a firm assessment of the same within the context of interim measures and the establishment of facts of the case, also carries weight.

Right to live in a non-polluted environment

- 4.36 In connection with the reliance on violation of public policy, the District Court furthermore concurs with Chevron's and TexPet's opinion that Ecuador's assertion that the Tribunal has deprived the Ecuadorian citizens of the fundamental right to live in a non-polluted environment lacks any basis in fact and the law. The fact that the Tribunal ruled in its First Partial Award that the 1995 Settlement Agreement obstructs Chevron and TexPet being sued by Ecuadorian citizens on the basis of so called "diffuse claims" - as the opposite of individual environmental claims (which are, according to the Tribunal, not subject to the 1995 Settlement Agreement), which do involve personal (impending) environmental damage - does not deprive these citizens of the right to lodge such diffuse claims against Ecuador. The District Court likewise shares Chevron's and TexPet's position that Ecuador has insufficiently explained its assertion that such right of any person to a clean environment has horizontal effect (between Ecuadorian citizens and private enterprises like Chevron and TexPet), while the placement of this right in the Ecuadorian constitution - a law that may be assumed to establish (exclusively) the relationship between a state and its citizens - constitutes a key contra-indication for that horizontal effect. As mentioned, the Tribunal's decision does not in any way obstruct the filing of individual environmental claims involving personal (impending) environmental damage.
- 4.37 The conclusion from the foregoing is that, in the opinion of the District Court, there is no violation of public policy or good morals as referred to in Article 1065(1), opening words and under (e) of the Dutch Code of Civil Procedure. In so far as Ecuador intended to argue that its assertions, discussed in paragraph 4.27 *et seq.*, should (also) lead to the finding that the Tribunal exceeded its mandate, this argument - which lacks any explanation - must be laid aside.

Article 1065(1), opening words and (c) of the Dutch Code of Civil Procedure

- 4.38 According to Ecuador, the Tribunal's decision regarding Ecuador's violation of the first two Interim Awards, included in the Fourth Interim Award, is not, by its nature, an interim measure, and it therefore could not be granted in an Interim Award. As a result, in Ecuador's opinion, the arbitrators acted in violation of the provisions of Article 26(2) of the UNCITRAL Rules 1976. Chevron and TexPet challenged this assertion with substantiation.
- 4.39 Article 26 of the UNCITRAL Rules 1976 contains provisions about interim measures and reads:
1. *At the request of either party, the arbitral tribunal may take any interim measures it deems necessary in respect of the subject-matter of the dispute, including measures for the conservation of the goods forming the subject-matter in dispute, such as ordering their deposit with a third person or the sale of perishable goods.*
 2. *Such interim measures may be established in the form of an interim award. The arbitral tribunal shall be entitled to require security for the costs of such measures.*
 3. *A request for interim measures addressed by any party to a judicial authority shall not be deemed incompatible with the agreement to arbitrate, or as a waiver of that agreement.*
- 4.40 The District Court shares Chevron's and TexPet's opinion that, considering the broad authority vested in the Tribunal by virtue of Article 26(1) of the UNCITRAL Rules 1976 ("any interim measures"), it is impossible - absent further explanation, which is lacking - to see why the Tribunal might not be authorised to pronounce the contested finding that the interim measures pronounced earlier had been violated by Ecuador in the context of the same interim measures. Relevant in that regard is the fact that this finding was apparently inspired as a necessary stimulus for Ecuador to comply with the interim measures as yet, therewith establishing the correlation between the interim measures pronounced earlier and the

finding. The District Court therefore finds that the Tribunal has not violated Article 26 of the UNCITRAL Rules 1976 and also has not exceeded its mandate.

Final conclusion and costs of the proceedings

- 4.41 Because none of the grounds for the setting aside of the arbitral awards put forward by Ecuador hit their mark, the claims will be denied.
- 4.42 As the unsuccessful party, Ecuador will be ordered to pay the costs of the proceedings. The District Court's determination of the amount of the costs of the proceedings to be awarded to Chevron and TexPet will be based on the underlying material interest of the case. As that interest is certainly higher than the interest required for the application of the highest liquidation rate - one million euros - this highest liquidation rate (rate VIII in the amount of EUR 3,211 per point) will be applied.
- 4.43 The costs of the proceedings on the part of Chevron and TexPet are estimated to this day at a total of EUR 7,030, of which EUR 608 in court registry fees and EUR 6,422 in attorney's salary (2 points x EUR 3,211), to be increased by the statutory interest claimed and undisputed as from the fourteenth day after the date on which this judgment is rendered.

5. The decision

The District Court

- 5.1 denies the claims;
- 5.2 orders Ecuador to pay the costs of the proceedings, estimated on the part of Chevron and TexPet to this day at € 7,030, to be increased by statutory interest as from the fourteenth day after the date of this judgment;
- 5.3 declares this judgment to have immediate effect with regard to the costs order.

This judgment was rendered by *mr. D.R. Glass, mr. D. Aarts and mr. J.W. Boekwinkel* and pronounced in public on 20 January 2016.

[signatures]

Zoekresultaat - inzien document

ECLI:NL:RBDHA:2016:385

Permanente link:

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBDHA:2016:385>

Instantie Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak 20-01-2016

Datum publicatie 21-01-2016

Zaaknummer C-09-477457-HA ZA 14-1291

Rechtsgebieden Civiel recht

Bijzondere kenmerken Bodemzaak
Eerste aanleg - meervoudig

Inhoudsindicatie
Vorderingen vernietiging arbitrale beslissingen op grond van handelsverdrag afgewezen. Artikel 1065, lid 1 onder a., c. en e., Rv.

Vindplaatsen Rechtspraak.nl

Uitspraak

—

vonnis

RECHTBANK DEN HAAG

Team handel

zaaknummer / rolnummer: C/09/477457 / HA ZA 14-1291

Vonnis van 20 januari 2016

in de zaak van

de publiekrechtelijke rechtspersoon naar buitenlands recht

REPUBLIEK ECUADOR,

zetelende te Quito, Ecuador,

eiseres,
advocaat mr. G.W. van der Bend te Amsterdam,

tegen

1. de rechtspersoon naar buitenlands recht

CHEVRON CORPORATION (USA),

gevestigd te San Ramon, Californië, USA,

2. de rechtspersoon naar buitenlands recht

TEXACO PETROLEUM COMPANY,

gevestigd te San Ramon, Californië, USA,

gedaagden,

advocaat mr. G.J. Meijer te Rotterdam.

Partijen zullen hierna Ecuador, Chevron en TexPet worden genoemd.

1 De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 7 januari 2014;
- de akte houdende overlegging producties (1-20) van Ecuador;
- de conclusie van antwoord van 31 december 2014 met producties G1-G27;
- het tussenvonnis van 25 februari 2015 en de beschikking van 6 juli 2015 waarbij

een comparitie van partijen voor een meervoudige kamer is bevolen;

- het buiten aanwezigheid van partijen opgemaakte proces-verbaal van de op 17 november 2015 gehouden comparitie van partijen en de daarin genoemde stukken, te weten de akte houdende overlegging producties 21-34 van de zijde van Ecuador en de producties G28-G39 van de zijde van Chevron en TexPet;

- het faxbericht van 8 december 2015 met opmerkingen betreffende genoemd proces-verbaal van de zijde van Chevron en TexPet;

- het faxbericht van 9 december 2015 met opmerkingen betreffende genoemd proces-verbaal van de zijde van Ecuador met twee bijlagen.

Genoemde faxberichten zijn aan het proces-verbaal van comparitie gehecht.

1.2. Ten slotte is een datum voor vonnis bepaald.

2 De feiten

2.1. In 1964 heeft Ecuador aan TexPet en de Ecuadorian Gulf Oil Company concessies verleend voor de exploratie en winning van olie in het Amazonegebied in Ecuador. In datzelfde jaar kwamen laatstgenoemde twee partijen overeen hun concessies in te brengen in een consortium. Na heronderhandelingen zijn concessies aan deze partijen toegekend met betrekking tot een deel van voornoemd Amazonegebied, te weten de Oriente-regio, in welk verband op 16 augustus 1973 een concessie-overeenkomst is ondertekend (hierna: de Concessieovereenkomst). De Concessieovereenkomst kent als einddatum 6 juni 1992. Het (meerderheids)belang van Ecuadorian Gulf Oil

Company is in de jaren na 1973 geleidelijk overgenomen door het Ecuadoraanse staatsbedrijf Corporation Estatal Petrolera Ecuatoriana (hierna: PetroEcuador). In 1990 heeft TexPet, tot dan toe uitvoerder van de werkzaamheden van het consortium, het management overgedragen aan een dochter van PetroEcuador. De Concessieovereenkomst is door het verstrijken van de looptijd op 6 juni 1992 geëindigd.

2.2. In 1993 hebben de Verenigde Staten van Amerika en Ecuador een Bilateraal Investeringsverdrag gesloten dat is genaamd "*The Treaty between the United States of America and the Republic of Ecuador concerning the Encouragement and Reciprocal Protection of Investment*" (hierna: BIT) en dat op 11 mei 1997 in werking is getreden. Doelstelling van het BIT is het stimuleren en beschermen van investeringen, verricht door investeerders uit de ene verdragsstaat op het grondgebied van de andere verdragsstaat.

De tekst van het BIT luidt, voor zover in dit geding van belang, als volgt:

"The United States of America and the Republic of Ecuador (hereinafter the "Parties"); Desiring to promote greater economic cooperation between them, with respect reinvestment by nationals and companies of one Party in the territory of the other Party; Recognizing that agreement upon the treatment to be accorded such investment will stimulate the flow of private capital and the economic development of the Parties;

Agreeing that fair and equitable treatment of investment is desirable in order to maintain a stable framework for investment and maxim effective utilization of economic resources; Recognizing that the development of economic and business ties can contribute to the well-being.

Have agreed as follows: [...]

Article I

1. For the purposes of this Treaty,

(a) "investment" means every kind of investment in the territory of one Party owned or controlled directly or indirectly by nationals or companies of the other Party, such as equity, debt, and service and investment contracts; and includes:

(i) tangible and intangible property, including rights, such as mortgages, liens and pledges;

(ii) a company or shares of stock or other interests in a company or interests in the assets thereof;

(iii) a claim to money or a claim to performance having economic value, and associated with an investment;

(iv) intellectual property which includes, inter alia, rights relating to:

literary and artistic works, including sound recordings;

inventions in all fields of human endeavor;

industrial designs;

semiconductor mask works;

trade secrets, know-how, and confidential business information; and

trademarks, service marks, and trade names; and

(v) any right conferred by law or contract, and any license and permits pursuant to law;

3. Any alteration of the form in which assets are invested or reinvested shall not affect their character as investment.

Article II

[...]

3. (a) [...]

(b) Neither Party shall in any way impair by arbitrary or discriminatory measures the management, operation, maintenance, use, enjoyment, acquisition, expansion, or disposal of investments. For purposes of dispute resolution under Articles VI and VII, a measure may be arbitrary or discriminatory notwithstanding the fact that a party has had or has exercised the opportunity to review such measure

in the courts or administrative tribunals of a Party.

[...]

7. Each Party shall provide effective means of asserting claims and enforcing rights with respect to investment, investment agreements, and investment authorizations.

[...]

Article VI

1. For the purposes of this Article, an investment dispute is a dispute between a Party and a national or company of the other Party arising out of or relating to (a) an investment agreement between that Party and such national or company; (b) [...]; or (c) an alleged breach of any right conferred or created by this Treaty with respect to an investment.

[...]

4. Each Party hereby consents to the submission of any investment dispute for settlement by binding arbitration in accordance with the choice specified in the written consent of the national or company [...]. Such consent, together with the written consent of the national or company [...] shall satisfy the requirement for:

(a) written consent of the parties to the dispute [...]; and

(b) an "agreement in writing" [...].

[...]

Article XII

1. This Treaty [...] shall apply to investments existing at the time of entry into force as well as to investments made or acquired thereafter. [...]"

2.3. Op 4 mei 1995 hebben Ecuador, PetroEcuador en TexPet een overeenkomst gesloten genaamd "Contract for Implementing of Environmental Remedial Work and Release from Obligations, Liability and Claims" (hierna: 1995 Settlement Agreement).

Artikel 5.1 van deze overeenkomst luidt, voor zover van belang, als volgt:

"On the execution date of this Contract, and in consideration of TexPet's agreement to perform the Environmental Remedial Work in accordance with the Scope of Work [...] and the Remedial Action Plan, the Government and PetroEcuador shall hereby release, acquit and forever discharge Texpet, Texaco Petroleum Compagny, [...] Texaco, Inc., and all their respective agents, servants, employees, officers, directors [...] beneficiaries, successors, predecessors, principals and subsidiaries (hereinafter referred to as "The Releasees") of all the Government's and PetroEcuador's claims against the Releasees for Environmental Impact arising from the Operations of the Consortium, except for those related to the obligations [...] of the Scope of Work, which shall be released as the Environmental Remedial Work is performed to the satisfaction of the Government and PetroEcuador [...]"

Artikel 9.4 van deze overeenkomst luidt als volgt:

"Benefits for Third Parties – This Contract shall not be construed to confer any benefit on any third party not a Party to this Contract, nor shall it provide any rights to such third party to enforce its provisions."

2.4. Op 30 september 1998 is namens Ecuador, PetroEcuador en TexPet een overeenkomst ondertekend (hierna: 1998 Final Release) waarin, voor zover van belang, is opgenomen: *"In accordance with that agreed in the [1995 Settlement Agreement] the Government and PetroEcuador proceed to release, absolve and discharge [The Releasees] forever from any liability and claims by the Government of the Republic of Ecuador, PetroEcuador and its Affiliates, for items related to the obligations assumed by TexPet in the aforementioned Contract, which has been fully performed by TexPet, within the framework of that agreed with the Government and PetroEcuador"*.

2.5. Chevron is sinds 2001 indirect aandeelhouder van TexPet.

2.6. In mei 2003 heeft een aantal Ecuadoraanse burgers bij het gerecht van Lago Agrio in Ecuador een

procedure aanhangig gemaakt tegen Chevron (hierna: de Lago Agrio procedure), stellende dat de olieproductieactiviteiten van TexPet het milieu van de Oriente-regio hebben vervuild. Bij vonnis van 14 februari 2011 is Chevron veroordeeld tot betaling aan deze burgers (hierna: de Lago Agrio eisers) van een schadevergoeding van 8,6 miljard dollar en tot betaling aan *punitive damages* van nog eens 8,6 miljard dollar indien TexPet niet binnen vijftien dagen haar excuses zou aanbieden. Voorts is TexPet veroordeeld tot betaling van een proceskosten-vergoeding van tien procent van 8,6 miljard dollar. In hoger beroep is deze veroordeling bij arrest van 3 januari 2012 in stand gelaten. Het Ecuadoraanse Hooggerechtshof heeft bedoelde veroordeling in cassatie bij arrest van

12 november 2013 in stand gelaten, met dien verstande dat de veroordeling tot betaling van *punitive damages* is vernietigd.

2.7. Bij een op 23 september 2009 gedateerde "*Notice of Arbitration*" hebben Chevron en TexPet op grond van het BIT een arbitrageprocedure tegen Ecuador aanhangig gemaakt. In de *Notice of Arbitration* zijn de navolgende vorderingen (*Request for Relief*) geformuleerd:

"(1) A declaration that under the [...] investment agreements, Claimants have no liability or responsibility for environmental impact [...] or for performing any further environmental remediation arising out of the former Consortium that was jointly owned by TexPet and Ecuador, or under the expired Concession Contract between TexPet and Ecuador;

(2) A declaration that Ecuador has breached the [...] investment agreements and the [...] BIT [...];

(3) An order and award requiring Ecuador to inform the court in the Lago Agrio Litigation that TexPet, its parent company, affiliates, and principals have been released from all environmental impact arising out of the former Consortium's activities and that Ecuador and PetroEcuador are responsible for any remaining and future remediation work;

(4) A declaration that Ecuador or PetroEcuador is exclusively liable for any judgement that may be issued in the Lago Agrio Litigation;

(5) An order and award requiring Ecuador to indemnify, protect and defend Claimants in connection with the Lago Agrio Litigation, including payment to Claimants of all damages that may be awarded against Chevron in the Lago Agrio Litigation;

(6) An award for all damages caused to Claimants, including in particular all costs including attorneys' fees incurred by Claimants in defending the Lago Agrio Litigation and the criminal indictments;

(7) An award of moral damages to compensate Claimants for the non-pecuniary harm that they have suffered due to Ecuador's outrageous and illegal conduct;

(8) An award to Claimants of all costs associated with this proceeding, including attorneys' fees;

(9) An award of both pre- and post-award interest until the date of payment; and

(10) Any other relief that the tribunal deems just and proper."

2.8. In de daarop volgende arbitrage (hierna: de arbitrage), gevoerd volgens de *Arbitration Rules of the United Nations Commission on International Trade Law* (UNCITRAL Rules 1976), zijn als arbiters benoemd [voorzitter] QC (voorzitter), prof. [arbiter A] QC en dr. [arbiter B] (hierna gezamenlijk aangeduid als het Scheidsgerecht). Het Scheidsgerecht heeft Den Haag aangewezen als plaats van arbitrage.

2.9. Nadat Chevron en TexPet begin april 2010 om voorlopige voorzieningen (*interim measures*) hadden verzocht en debat tussen partijen had plaatsgevonden, heeft het Scheidsgerecht in de *First Interim Award on Interim Measures* van 25 januari 2012 (hierna: First Interim Award) onder meer geoordeeld dat Ecuador dient te nemen "*all measures at its disposal to suspend or cause to be suspended the enforcement or recognition within and without Ecuador of any judgement against [Chevron] in the Lago Agrio Case.*"

2.10. In de *Second Interim Award on Interim Measures* van 16 februari 2012 (hierna: Second interim Award) heeft het Scheidsgerecht onder meer als volgt geoordeeld:

"[...] the Tribunal hereby orders:

(i) [Ecuador] (whether by its judicial, legislative or executive branches) to take all measures necessary to suspend or cause to be suspended the enforcement and recognition within and without Ecuador of the judgements [...] of 3 January 2012 and [...] of 14 February 2011 against [Chevron] in the Ecuadorian legal proceedings known as "the Lago Agrio Case";

(ii) in particular, without prejudice to the generality of the foregoing, such measures to preclude any certification by [Ecuador] that would cause the said judgements to be enforceable against [Chevron]."

2.11. In de *Third Interim Award on Jurisdiction and Admissibility* van 27 februari 2012 (hierna: Third Interim Award) heeft het Scheidsgerecht zich uitgelaten over haar bevoegdheid en ter zake door Ecuador gevoerde verweren verworpen.

2.12. In de *Fourth Interim Award on Interim Measures* van 7 februari 2013 (hierna: Fourth Interim Award) heeft het Scheidsgerecht onder meer als volgt beslist:

"The Tribunal declares that [Ecuador] has violated the First and Second Interim Awards under the Treaty, the UNICTRAL Rules and international law in regard to the finalisation and enforcement subject to execution of the Lago Agrio Judgement within and outside Ecuador, including (but not limited to) Canada, Brazil and Argentina."

2.13. In de *First Partial Award on Track I* van 17 september 2013 (hierna: First Partial Award) heeft het Scheidsgerecht onder meer geoordeeld dat Chevron en TexPet beide *Releasee* zijn als bedoeld in artikel 5.1 van de 1995 Settlement Agreement en dat beide dan ook op die grond rechten kunnen ontlenen aan laatstgenoemde overeenkomst en de 1998 Final Release en, ten slotte, dat artikel 5 van de 1995 Settlement Agreement zich niet uitstrekt tot milieurechtelijke vorderingen tot vergoeding van (toekomstige) persoonlijke schade, maar wel tot zogenaamde milieurechtelijke *diffuse claims* op grond van artikel 19, tweede lid, van de Ecuadoraanse grondwet.

2.14. Chevron en TexPet hadden al eerder, op 21 december 2006, op grond van het BIT een arbitrageprocedure aanhangig gemaakt tegen Ecuador. Chevron en TexPet hebben zich in die arbitrage op het standpunt gesteld dat Ecuador aansprakelijk is voor de schade die zij hebben geleden wegens een ontoelaatbare vertraging in de afdoening van zeven, voor Ecuadoraanse gerechten gevoerde, door TexPet tegen Ecuador aanhangig gemaakte procedures. In deze arbitrale procedure is Ecuador veroordeeld tot betaling van een schadevergoeding. Ecuador heeft vernietiging gevorderd van de in deze arbitrale procedure gewezen (tussen)vonnissen (hierna: de eerste vernietigingsprocedure). De vorderingen tot vernietiging zijn door deze rechtbank bij vonnis van 2 mei 2012 afgewezen (ECLI:NL:RBSGR:2012: BW5493). Het hof Den Haag heeft dit vonnis bij arrest van 18 juni 2013 in hoger beroep bekrachtigd (ECLI:NL:GHDHA:2013:1940). De Hoge Raad heeft het door Ecuador tegen dit arrest gericht cassatieberoep verworpen bij arrest van 26 september 2014 (ECLI:NL:HR:2014:2837).

3 Het geschil

3.1. Ecuador vordert dat de rechtbank, bij voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad

te verklaren vonnis, zal vernietigen de First Interim Award, de Second Interim Award, de Third Interim Award, de Fourth Interim Award en de First Partial Award, onder veroordeling van Chevron en TexPet in de (na)kosten van dit geding, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf veertien dagen na de datum van dit vonnis.

3.2. Ecuador legt aan de vorderingen samengevat het navolgende ten grondslag.

Ecuador grondt de vorderingen tot vernietiging van genoemde arbitrale (tussen)vonnissen op de stellingen dat een geldige arbitrageovereenkomst ontbreekt (3.2.1), dat de vonnissen in strijd zijn met de openbare orde (3.2.2) en dat de arbiters zich niet aan hun opdracht hebben gehouden (3.3.3).

3.2.1. Het Scheidsgerecht heeft zich volgens Ecuador, ondanks haar onbevoegdheids-verweer, ten onrechte bevoegd verklaard. Het Scheidsgerecht heeft zijn bevoegdheid niet kunnen ontlenen

aan (artikel VI van) het BIT omdat noch Chevron noch TexPet een investering in Ecuador heeft die onder de bescherming van het BIT valt. Het aan de arbiters voorgelegde geschil vloeit namelijk niet voort uit de in 1992 beëindigde investering op grond van de Concessieovereenkomst, maar uit de Lago Agrio procedure, de 1995 Settlement Agreement en de 1998 Final Release, die alle niet als *investment* hebben te gelden. In dit verband beroept Ecuador zich nog op het volgende:

- De Concessieovereenkomst valt niet onder de in artikel XII, eerste lid, BIT opgenomen temporele reikwijdte;
- Het Scheidsgerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de investering op grond van de Concessieovereenkomst herleeft door de 1995 Settlement Agreement en de investering kan evenmin herleven door de Lago Agrio procedure, een procedure tussen de Lago Agrio eisers en Chevron, en dus tussen partijen die geen partij waren bij de Concessieovereenkomst en de 1995 Settlement Agreement;
- Voor toepassing van artikel VI, eerste lid aanhef en onder a., BIT is onvoldoende dat het geschil verband houdt met de Concessieovereenkomst; het arbitrage-geschil vloeit namelijk enkel voort uit de 1995 Settlement Agreement en de woorden "relating to" uit artikel VI, eerste lid aanhef, BIT hebben logischerwijs slechts betrekking op de daarop volgende grond (c) en niet op grond (a);
- De zogenaamde "*life span*-theorie" is in strijd met de tekst van het BIT en de doelstelling van het BIT zoals verwoord in de preambule;
- Het zijn van Releasee ingevolge artikel 5.1 van de 1995 Settlement Agreement is onvoldoende om bevoegdheid op grond van artikel VI, eerste lid aanhef en onder a., BIT aan te kunnen nemen. Chevron is overigens geen Releasee ingevolge de 1995 Settlement Agreement en zeker geen partij bij de Concessieovereenkomst.

3.2.2. Het Scheidsgerecht heeft Ecuador opgedragen ervoor te zorgen dat de erkenning en tenuitvoerlegging van de door Ecuadoraanse rechters gewezen vonnissen in de Lago Agrio procedure - waarbij Ecuador geen partij is - geschorst worden in binnen- en buitenland en Ecuador opgedragen geen certificaat af te geven voor tenuitvoerlegging. De arbiters breken daarmee volgens Ecuador op onaanvaardbare wijze, en bovendien zonder motivering en een deugdelijke vaststelling van relevante feiten, in op het rechterlijk proces en dicteren ten onrechte de Ecuadoraanse rechters en andere buitenlandse rechters. Dit alles leidt tot schending van de externe onafhankelijkheid van de rechterlijke macht in Ecuador en van de soevereiniteit en onafhankelijkheid van Ecuador. Bovendien zijn de voorlopige voorzieningen disproportioneel en onnodig.

Het Scheidsgerecht heeft de Ecuadoraanse onderdanen volgens Ecuador voorts het fundamentele recht op leven in een niet-verontreinigd milieu ontnomen (vgl. sectie 2 artikel 19 van de reeds in 1995 geldende grondwet van Ecuador) en het Scheidsgerecht heeft bovendien beslist over de rechten van de eisers in de Lago Agrio procedure zonder dat deze eisers zijn gehoord. Dit vormt een ongerechtvaardigde inbreuk op rechten van derden, ook door het oordeel van algemene strekking van het Scheidsgerecht, luidende dat diffuse milieueclaims ten gevolge van de 1995 Settlement Agreement niet mogelijk waren.

3.2.3. Het oordeel ten gronde van het Scheidsgerecht over de schending door Ecuador van de eerste twee Interim Awards, opgenomen in de Fourth Interim Award, is volgens Ecuador naar zijn aard geen voorlopige voorziening en kon dus niet worden gegeven bij Interim Award. Hierdoor hebben de arbiters in strijd gehandeld met het bepaalde in artikel 26, tweede lid, UNCITRAL Rules 1976.

3.3. Chevron en TexPet voeren verweer.

3.4. Op de stellingen van partijen zal hierna, voor zover van belang, nader worden ingegaan.

4 De beoordeling

Bevoegdheid en toepasselijk recht

4.1. Den Haag geldt als de plaats van arbitrage, zodat op grond van artikel 1073, eerste lid, Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) de bepalingen van de eerste titel van Boek 3 Rv (artikelen 1020-1073 Rv) op de onderhavige procedure van toepassing zijn. Nu deze rechtbank geldt als rechtbank ter griffie waarvan het Scheidsgerecht het origineel van haar gehele of gedeeltelijke eindvonnissen moet deponeren, ontleent de rechtbank bevoegdheid aan artikel 1064, tweede lid, Rv.

Toetsingskader

4.2. Ecuador grondt haar vordering tot vernietiging op het bepaalde in (artikel 1064 en) artikel 1065, eerste lid, Rv. Laatstgenoemd artikellid luidt, voor zover van belang, als volgt:

“Vernietiging kan slechts plaatsvinden op een of meer van de navolgende gronden:

- a. een geldige overeenkomst tot arbitrage ontbreekt;
- b. [...]
- c. het scheidsgerecht heeft zich niet aan zijn opdracht gehouden;
- d. [...]
- e. het vonnis, of de wijze waarop dit tot stand kwam, strijdt met de openbare orde of de goede zeden.”

4.3. De rechtbank stelt voorop dat de mogelijkheid van aantasting van arbitrale beslissingen beperkt is en dat de rechter bij zijn onderzoek of grond voor vernietiging bestaat, terughoudendheid dient te betrachten.

Een vernietigingsprocedure mag niet worden gebruikt als een verkapt hoger beroep en het algemeen belang bij een effectief functionerende arbitrale rechtspleging brengt mee dat de burgerlijke rechter slechts in sprekende gevallen dient in te grijpen in arbitrale beslissingen.

4.4. Ten aanzien van de vernietigingsgrond luidende dat een geldige overeenkomst tot arbitrage ontbreekt (de a-grond) geldt echter een uitzondering op de onder 4.3 bedoelde terughoudendheid. Het fundamentele karakter van het recht op toegang tot de rechter brengt met zich dat de beantwoording van de vraag of een geldige arbitrageovereenkomst is gesloten uiteindelijk aan de rechter is opgedragen en, in het verlengde daarvan, dat de rechter een vordering tot vernietiging van een arbitraal vonnis op die grond niet terughoudend dient te toetsen (zie overweging 4.2 van het arrest van de Hoge Raad in de eerste vernietigingsprocedure).

De rechtbank ziet, anders dan Chevron en TexPet, geen aanleiding in deze zaak te volstaan met een terughoudende toetsing van dit onderdeel van de vordering. In de eerste plaats is daarvoor geen steun te vinden in het arrest van de Hoge Raad in de eerste vernietigingsprocedure. Voorts heeft het fundamentele karakter van het recht op toegang tot de rechter, anders dan Chevron en TexPet betogen, niet slechts betrekking op private (rechts)personen. De vraag of een geldige arbitrageovereenkomst is gesloten raakt in een geval als het onderhavige namelijk de soevereiniteit van de betrokken staat en zijn rechtspraak (vgl. overweging 6.15 in de Conclusie van AG Spier in de eerste vernietigingsprocedure). Deze soevereiniteit kan weliswaar bijvoorbeeld in een BIT voor een bepaald soort gevallen zijn prijsgegeven, maar de beantwoording van de vraag of ook met het oog op het concrete geval soevereiniteit is prijsgegeven, is fundamenteel van karakter en dient dan ook niet slechts door arbiters volledig te kunnen worden getoetst, maar ook door de rechter in het kader van de beoordeling van de vraag of een geldige overeenkomst tot arbitrage ontbreekt.

4.5. Met betrekking tot de vraag of en, zo ja, in hoeverre toelaatbaar is dat een partij die in het arbitraal geding een beroep op het ontbreken van een geldige overeenkomst tot arbitrage heeft gedaan, het beroep daarop in de vernietigingsprocedure met nieuwe feitelijke of juridische stellingen onderbouwt, heeft te gelden dat telkens beoordeeld moeten worden of een nieuwe feitelijke of juridische stelling, mede gelet op de eisen van een goede procesorde, in strijd komt met de strekking van de onder 4.1 bedoelde wettelijke regeling. Daarvoor zal onder meer van belang kunnen zijn in welke mate de nieuwe stellingen aansluiten bij de eerdere (in het arbitraal geding ingenomen) stellingen, wat de redenen zijn voor het niet eerder aanvoeren van de nieuwe stellingen, en of de desbetreffende partij in het

arbitraal geding al dan niet werd bijgestaan door een advocaat.

Artikel 1065, eerste lid aanhef en onder a, Rv

Geen gezag van gewijsde

4.6. Het meest verstrekkende verweer van TexPet en Chevron betreft hun beroep op het gezag van gewijsde van in de eerste vernietigingsprocedure genomen beslissingen. TexPet en Chevron betogen dat de onderhavige procedure betrekking heeft op dezelfde rechtsbetrekking ten aanzien waarvan in de eerste vernietigingsprocedure reeds is geoordeeld; in die procedure is de vraag naar de aanwezigheid van een geldige arbitrageovereenkomst op grond van artikel VI BIT immers bevestigend beantwoord. Volgens Chevron en TexPet is in de onderhavige zaak dan ook geen plaats voor herhaling van het partijdebat daarover. De rechtbank is echter met Ecuador van oordeel dat gezag van gewijsde niet aan de orde is, nu de vraag naar de geldigheid van de arbitrageovereenkomst blijkens artikel VI, eerste lid, BIT in grote lijnen samenvalt met de vraag of sprake is van een *investment dispute* en TexPet en Chevron in de onderhavige procedure een ander *investment dispute* voor ogen staat dan het *investment dispute* dat in de eerste vernietigingsprocedure aan de orde was. Dit neemt niet weg dat de rechtbank, bijvoorbeeld bij haar uitleg van artikel VI BIT, oordelen uit de eerste vernietigingsprocedure wel tot uitgangspunt zal (kunnen) nemen.

Artikel VI BIT

4.7. Tussen partijen is niet in geschil dat artikel VI, vierde lid, BIT geldt als een open aanbod van de ene verdragsstaat aan (onderdanen en) ondernemingen van de andere verdragsstaat om "*any investment dispute*" door middel van arbitrage te beslechten. De rechtbank dient de vraag te beantwoorden of dit aanbod ook voor de beslechting van het aan het Scheidsgerecht voorgelegde geschil geldt.

Het Scheidsgerecht heeft twee afzonderlijke, zelfstandige grondslagen voor haar bevoegdheid aangenomen, te weten de grondslag verwoord in artikel VI, eerste lid aanhef en onder a., BIT en de grondslag verwoord in artikel VI, eerste lid aanhef en onder c., BIT.

4.8. De rechtbank zal allereerst toetsen, evenals het Scheidsgerecht heeft gedaan, of het Scheidsgerecht bevoegdheid kan ontlenen aan artikel VI, eerste lid onder c., BIT. Met Chevron en TexPet is de rechtbank van oordeel dat, voor zover de rechtbank zal kunnen vaststellen dat het Scheidsgerecht bevoegdheid kan ontlenen aan dit artikellid, toetsing aan artikel VI, eerste lid aanhef en onder a., BIT achterwege kan blijven bij gebrek aan belang.

4.9. De vraag of het Scheidsgerecht bevoegd is, dient te worden beantwoord aan de hand van uitleg van artikel VI BIT. Deze uitleg dient te geschieden - en dat is niet in geschil - overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 31 en 32 van het Weens Verdragenverdrag uit 1969. Dit laatste leidt er in deze zaak toe dat artikel VI BIT uitgelegd dient te worden overeenkomstig de betekenis die de bewoordingen van dit artikel in het normale spraakgebruik hebben, echter bezien in de context waarin deze zijn geplaatst - onder meer bestaande uit de verdere inhoud van het verdrag, waaronder de preambule - en met inachtneming van het voorwerp en de doelstelling van het verdrag. Uit de onder 2.2 opgenomen preambule van het BIT blijkt dat het doel van het BIT is het beschermen en stimuleren van investeringen door onderdanen van een verdragsstaat in de andere verdragsstaat door een eerlijke en billijke behandeling daarvan. Aan een begrip in een verdrag dient ten slotte een bijzondere betekenis te worden toegekend indien wordt vastgesteld dat partijen die betekenis beoogd hebben.

Artikel VI, eerste lid aanhef en onder c., BIT

4.10. Artikel VI, eerste lid aanhef en onder c., luidt: "*For the purposes of this Article, an investment dispute is a dispute between a Party and a national or company of the other Party arising out of or relating to [...] (c) an alleged breach of any right conferred or created by this Treaty with respect to an investment.*"

4.11. Met het Scheidsgerecht is de rechtbank van oordeel dat, anders dan Ecuador betoogt, in het onderhavige geval sprake is van een *investment*.

In artikel I, eerste lid onder a., BIT wordt een ruime definitie gegeven van het begrip *investment* ("*means every kind of investment*") en wordt een niet-limitatieve opsomming gegeven van

investeringen, waaruit dient te worden afgeleid dat het begrip *investment* als bedoeld in het BIT niet samenvalt met de betekenis die dat begrip in het normale spraakgebruik kent. In artikel I, derde lid, BIT komt voorts tot uitdrukking dat een investering niet eindigt doordat deze van vorm verandert. Uit artikel II, derde lid onder b., BIT (waarin bescherming wordt verleend aan de afhandeling (*disposal*) van een investering) en artikel II, zevende lid, BIT (waarin bescherming wordt verleend aan vorderingen en rechten met betrekking tot een investering) moet voorts worden afgeleid dat het begrip *investment* de gehele afwikkeling van een investering omvat. Dat als noodzakelijke voorwaarden voor het bestaan van een *investment* hebben te gelden de operationaliteit van een investering of een investeringsmotief volgt uitdrukkelijk niet uit het BIT, terwijl evenmin feiten en omstandigheden zijn aangevoerd waaruit kan worden afgeleid dat partijen bij het BIT een dergelijke (bijzondere) betekenis aan de term *investment* hebben toegekend. De ruime uitleg van het begrip *investment* strookt ten slotte met de doelstelling van het BIT, namelijk (het stimuleren van nieuwe investeringen door) het beschermen van investeringen. Het oordeel van de rechtbank over de ruime uitleg van het begrip *investment* is gelijklopend aan het door de Hoge Raad bekrachtigde arrest van het hof in de eerste vernietigings-procedure.

4.12. De rechtbank is voorts, anders dan Ecuador, van oordeel dat de 1995 Settlement Agreement in onlosmakelijke samenhang moet worden gezien met de Concessieovereenkomst (in de woorden van het Scheidsgerecht: "*a close and inextricable link*"), van welke laatste overeenkomst niet in geschil is dat deze een investering betreft. In de 1995 Settlement Agreement is immers een aantal malen expliciet verwezen naar de Concessieovereenkomst en is onder meer een vrijwaring door Ecuador verstrekt ten aanzien van "*claims [...] for Environmental Impact arising from the Operations of the Consortium*". Het is met name deze vrijwaring die voor het Scheidsgerecht is ingeroepen en die niet anders kan worden gezien dan als "*a claim to performance having economic value, and associated with an investment*" en "*a right conferred by contract*" als bedoeld in artikel I, eerste lid onder a., BIT. Daarbij is van belang dat vast staat dat de Lago Agrio eisers hun vorderingen jegens Chevron hebben gebaseerd op gestelde schendingen van de Concessieovereenkomst door TexPet.

Daarbij komt dat pas in september 1998, in de op haar beurt nauw met de 1995 Settlement Agreement en de Concessieovereenkomst samenhangende 1998 Final Release, werd vastgesteld dat TexPet had voldaan aan haar uit de 1995 Settlement Agreement voortvloeiende verplichtingen, waaronder verplichtingen tot bodemsanering. Ecuador heeft de stelling van TexPet en Chevron dat deze verplichtingen op 11 mei 1997 nog niet waren voltooid, onvoldoende weersproken, zodat de rechtbank hiervan uitgaat. Het voldoen aan deze verplichtingen was een voorwaarde voor (een deel van) de voor het Scheidsgerecht ingeroepen vrijwaring.

4.13. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat er ten tijde van de inwerkingtreding van het BIT, op 11 mei 1997, sprake was van een *investment*. Gelet op dit oordeel is het beroep van Ecuador op de in artikel XII BIT opgenomen temporele beperking niet langer relevant en kan in het midden blijven of, zoals Chevron en TexPet betogen, dit beroep sowieso onbesproken dient te blijven, omdat dit niet voor het Scheidsgerecht is gedaan. In het oordeel van de rechtbank ligt ten slotte besloten dat van het verlenen van terugwerkende kracht aan het BIT geen sprake is.

4.14. Als niet bestreden staat vast dat TexPet als investeerder en partij (voor het Scheidsgerecht ingeroepen) rechten jegens Ecuador kan ontlenen aan de 1995 Settlement Agreement. Nu het geschil met Ecuador met name ziet op aard en omvang van de uit de 1995 Settlement Agreement voortvloeiende rechten jegens Ecuador, is naar het oordeel van de rechtbank – in het licht van wat hiervoor is overwogen – in de relatie tot TexPet sprake van een *investment dispute* waarvoor het aanbod tot arbitrage in het BIT geldt, waarbij van belang is dat de Lago Agrio eisers hun vorderingen jegens Chevron hebben gegrond op gestelde schendingen van de Concessieovereenkomst door TexPet. Het geschil tussen TexPet en Ecuador staat dan ook in relatie tot "*an alleged breach of any right conferred or created by this Treaty with respect to an investment*" als bedoeld in artikel VI, eerste lid aanhef en onder c., BIT. Dat niet TexPet, maar haar moedermaatschappij Chevron is gedaagd door de Lago Agrio eisers, kan niet afdoen aan de kwalificatie van het geschil tussen Ecuador en TexPet als een *investment dispute*. Ten aanzien van TexPet heeft het Scheidsgerecht dan ook bevoegdheid mogen aannemen omdat een geldige overeenkomst tot arbitrage bestaat. Ten aanzien van TexPet hoeft dan ook niet meer te worden beoordeeld of daarnaast sprake is van een *investment dispute* als bedoeld onder artikel VI, eerste lid aanhef en onder a., BIT.

4.15. Voorts staat als niet bestreden vast dat - zoals ook het Scheidsgerecht in het kader van zijn beoordeling op grond van artikel VI, eerste lid aanhef en onder c., BIT heeft geoordeeld - Chevron als moedermaatschappij van TexPet als *indirecte* investeerder als bedoeld in artikel I, eerste lid onder a., BIT heeft te gelden.

Deze vaststelling kan echter niet leiden tot het oordeel dat ook het geschil tussen Ecuador en Chevron moet worden gekwalificeerd als een *investment dispute* als bedoeld in artikel VI, eerste lid aanhef en onder c., BIT. Chevron beroept zich in haar geschil met Ecuador immers op eigen (vrijwarings-)rechten, voortvloeiende uit de *investment* en niet slechts ten behoeve van haar dochter TexPet op (vrijwarings-)rechten die slechts deze dochter beschermen. Tussen partijen is niet in geschil dat het Scheidsgerecht zijn oordeel heeft aangehouden over de vraag of hij zijn bevoegdheid in het geschil tussen Ecuador en Chevron kan baseren op artikel VI, eerste lid onder c., BIT met het oog op eventueel *direct investor*-schap van Chevron, meer concreet de vraag of Chevron direct in de plaats is getreden van Texaco - de moedermaatschappij van TexPet van 1964 tot 2001 - en op die grond zelfstandige, eigen rechten kan ontlennen aan de *investment*. Artikel 1052, eerste lid, Rv, waarin is vervat dat een scheidsgerecht gerechtigd is (eerst) over zijn bevoegdheid te oordelen, belet de rechtbank dan ook deze vraag te beantwoorden. Dit brengt met zich dat de rechtbank zal dienen te oordelen of het Scheidsgerecht bevoegdheid in het geschil tussen Ecuador en Chevron toekomt op grond van artikel VI, eerste lid aanhef en onder a., BIT.

Artikel VI, eerste lid aanhef en onder a., BIT

4.16. Artikel VI, eerste lid aanhef en onder a. luidt:

"For the purposes of this Article, an investment dispute is a dispute between a Party and a national or company of the other Party arising out of or relating to (a) an investment agreement between that Party and such national or company".

4.17. Met het Scheidsgerecht is de rechtbank van oordeel dat met betrekking tot de bevoegdheid van het Scheidsgerecht in het geschil tussen Ecuador en Chevron doorslaggevend is het antwoord op de vraag of Chevron zich als Releasee als bedoeld in artikel 5.1 van de 1995 Settlement Agreement zelfstandig op deze overeenkomst kan beroepen. Nadat het Scheidsgerecht deze vraag in de Third Interim Award had opgeworpen en, vanwege de omstandigheid dat deze ook een belangrijke rol speelt bij de beoordeling van het inhoudelijke geschil (*the merits*) tussen Ecuador en Chevron, *prima facie* min of meer bevestigend had beantwoord, heeft het Scheidsgerecht deze vraag in de First Partial Award (ten gronde) duidelijk bevestigend beantwoord. De rechtbank is van oordeel dat het Scheidsgerecht hiermee over zijn bevoegdheid ten aanzien van het geschil tussen Ecuador en Chevron op grond van artikel VI, eerste lid aanhef en onder a., BIT heeft geoordeeld, zodat artikel 1052, eerste lid, Rv niet aan beoordeling door de rechtbank in de weg staat.

4.18. In de eerste plaats is de rechtbank van oordeel dat, anders dan Ecuador betoogt, uit de bewoordingen van artikel VI, eerste lid aanhef en onder a., BIT, mede gezien de betekenis die deze bewoordingen in het normaal spraakgebruik kennen, niet dwingend volgt dat slechts bevoegdheid kan ontstaan ten aanzien van een partij die van meet af aan partij was bij de *investment agreement* en deze ook heeft ondertekend, zodat Chevron niet reeds om die reden een beroep op genoemd artikellid dient te worden ontzegd. Dit oordeel is mede gegrond op de (beschermings)doelstelling van het BIT. Er zijn voorts geen omstandigheden gesteld of gebleken waaruit volgt dat de verdragspartijen de door Ecuador voorgestane, restrictieve interpretatie van het woord "*between*" in genoemd artikellid voor ogen heeft gestaan.

4.19. Met Chevron en TexPet is de rechtbank van oordeel dat Ecuador zijn betoog dat de zinsnede "*relating to*" uit de aanhef van artikel VI, eerste lid, BIT logischerwijze slechts zou slaan op de daarop volgende (c)-grond en niet op de (a)-grond, vanwege het onder 4.5 gegeven criterium niet (meer) mag voeren. Aan die beslissing ligt ten grondslag dat als onweersproken vast staat dat Ecuador in het kader van het voor het Scheidsgerecht gevoerde bevoegdheidsdebat juist expliciet heeft betoogd dat bedoelde zinsnede ook op de (a)-grond ziet, terwijl niet in geschil is dat Ecuador in de arbitrageprocedure werd bijgestaan door geverseerde advocaten.

4.20. De rechtbank verwerpt verder het verweer van Ecuador dat de 1995 Settlement Agreement niet kan worden beschouwd als een *investment agreement*. Nu een definitie van het begrip *investment*

agreement ontbreekt in het BIT, grondt de rechtbank haar oordeel dat ook dit begrip ruim dient te worden uitgelegd op de ruime definitie en het ruime toepassingsbereik van het begrip *investment* (vgl. 4.11), de beschermingsdoelstelling van het BIT en het gegeven dat het BIT geen aanwijzingen bevat dat het begrip *investment agreement* beperkt dient te worden uitgelegd. Hierboven is reeds geoordeeld dat een onlosmakelijke samenhang bestaat tussen de Concessieovereenkomst, waarvan niet ter discussie staat dat het een *investment agreement* betreft, en de 1995 Settlement Agreement (vgl. 4.12). Deze samenhang brengt mee dat deze overeenkomsten bij de beoordeling of sprake is van een *investment agreement* niet los van elkaar moeten worden beschouwd. Dit leidt, in het licht van de ruime uitleg van het zojuist genoemde begrip tot het oordeel dat de 1995 Settlement Agreement onderdeel uitmaakt van een *investment agreement* als bedoeld in artikel VI, eerste lid aanhef en onder a., BIT.

- 4.21. Het geschil tussen Chevron en Ecuador in de arbitrage heeft in de kern genomen betrekking op de vraag of Chevron (vrijwarings)rechten kan ontlenen aan de 1995 Settlement Agreement en, zo ja, hoe ver die rechten reiken. Uit het voorgaande volgt dat voor de beoordeling van de bevoegdheid van het Scheidsgerecht slechts van belang is de vraag of Chevron zich in beginsel als Releasee zelfstandig kan beroepen op de inhoud van de 1995 Settlement Agreement. Daarbij geldt dat tussen partijen niet in geschil is dat deze vraag naar Ecuadoraans recht dient te worden beantwoord en evenmin in geschil is dat naar Ecuadoraans recht een partij later kan toetreden tot een overeenkomst en daaraan rechten kan ontlenen. Indien Chevron als Releasee als bedoeld in artikel 5.1 van de 1995 Settlement Agreement kan worden aangemerkt, is sprake van een *investment dispute* als bedoeld in artikel VI, eerste lid aanhef en onder a., BIT. Daarbij is wederom van belang dat de Lago Agrio eisers hun vorderingen onder meer hebben gebaseerd op schending van een onderdeel van de *investment agreement*, namelijk de Concessieovereenkomst.
- 4.22. Chevron en TexPet hebben hun stelling dat Chevron als Releasee dient te worden beschouwd onderbouwd met een beroep op de overwegingen van het Scheidsgerecht dienaangaande (in de Third Interim Award en de First Partial Award). Ecuador heeft deze stelling slechts betwist door het in de dagvaarding vervatte betoog dat het Scheidsgerecht hiertoe ten onrechte heeft geoordeeld, ter onderbouwing waarvan zij heeft volstaan met de enkele, niet toegelichte verwijzing naar processtukken uit de arbitrale procedure. Nu aldus voor de rechtbank en de wederpartijen niet voldoende duidelijk is wat de exacte grondslag van dit verweer is, dient aan dit niet gesubstantieerde verweer voorbij te worden gegaan (vgl. HR 17 oktober 2008, ECLI:NL:HR:2008:BE7201). De rechtbank maakt het oordeel van het Scheidsgerecht, inhoudende dat Chevron Releasee is, tot het hare. Daarbij is van belang dat het Scheidsgerecht na uitvoerig partijdebat en consultatie van drie (juridisch) deskundigen en vergelijking van de Spaanstalige en Engelstalige versie van de 1995 Settlement Agreement tot het oordeel is gekomen dat Chevron als moedermaatschappij van TexPet valt onder het begrip "*principals and subsidiaries*" (*principales y subsidiarias*) uit artikel 5.1.
- 4.23. Ecuador betoogt nog dat uit artikel 9.4 van de 1995 Settlement Agreement zou volgen dat Chevron, als een in dat artikellid bedoelde derde-partij, ondanks haar hoedanigheid van Releasee, uiteindelijk toch geen rechten zou kunnen ontlenen aan de 1995 Settlement Agreement. Dit betoog behoeft reeds daarom geen bespreking omdat de vraag of Chevron als Releasee werkelijk rechten aan de 1995 Settlement Agreement kan ontlenen, een inhoudelijke kwestie betreft die bij de beoordeling van de bevoegdheid van het Scheidsgerecht niet aan de orde is.

Conclusie ten aanzien van de bevoegdheid van het Scheidsgerecht

- 4.24. Gezien het voorgaande dient de vordering tot vernietiging van Ecuador voor zover deze is gegrond op het ontbreken van een overeenkomst tot arbitrage te worden afgewezen. Het geschil tussen Ecuador en TexPet dient (in ieder geval) te worden gekwalificeerd als een *investment dispute* als bedoeld in artikel VI, eerste lid aanhef en onder c., BIT en het geschil tussen Ecuador en Chevron als *investment dispute* als bedoeld in artikel VI, eerste lid aanhef en onder a., BIT.

Artikel 1065, eerste lid aanhef en onder e, Rv

- 4.25. De rechtbank stelt in het kader van haar beoordeling van de vordering tot vernietiging van de arbitrale beslissingen wegens strijd met de openbare orde voorop dat zij terughoudendheid dient te

betrachten en dat een dergelijke vordering slechts dan dient te worden toegewezen als sprake is van een schending van een dwingendrechtelijke bepaling die zo fundamenteel van aard is, dat naleving van die bepaling niet door middel van procedurele beperkingen kan worden begrensd.

Het is voorts vaste rechtspraak dat schending van het in artikel 1039, eerste lid, Rv verwoorde recht op gelijke behandeling van partijen en van de daarin neergelegde fundamentele beginselen van procesrecht, waaronder begrepen het recht van hoor en wederhoor, kan leiden tot vernietiging van een arbitrale beslissing wegens strijd met de openbare orde. Voor een terughoudende toepassing van artikel 1065 lid 1, onder e, Rv is in het geval van schending van bedoeld recht van hoor en wederhoor geen plaats. Onder omstandigheden kan het ontbreken van enige (steekhoudende) motivering van een arbitrale beslissing leiden tot vernietiging op grond van artikel 1065, eerste lid aanhef en onder e., Rv.

4.26. Ter beoordeling staan in dit verband de voorlopige voorzieningen die het Scheidsgerecht in de First en Second Interim Award hebben getroffen

- samengevat inhoudende de opdracht aan de staat Ecuador maatregelen te nemen de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in de Lago Agrio procedure te (laten) schorsen ter beperking van schade en ter handhaving van de status quo - alsmede de in de Fourth Interim Award gegeven verklaring, inhoudende dat Ecuador deze opdracht heeft geschonden.

Soevereiniteit / onafhankelijkheid rechterlijke macht

4.27. De stelling van Ecuador dat het Scheidsgerecht door het treffen van deze voorlopige voorzieningen de soevereiniteit en onafhankelijkheid van Ecuador op onaanvaardbare wijze heeft geschonden, kan naar het oordeel van de rechtbank niet tot vernietiging leiden, nu Ecuador zich vrijwillig, ondubbelzinnig en zonder voorbehoud aan het BIT, inclusief de daarin opgenomen bepalingen betreffende arbitrage, heeft gebonden. Voorts is de rechtbank van oordeel dat niet in strijd met de openbare orde is dat het Scheidsgerecht in de Second Interim Award heeft geëxpliciteerd dat de opdracht tot het nemen van maatregelen ook tot de rechtsprekende macht van Ecuador is gericht, nu deze rechtsprekende macht als orgaan onlosmakelijk deel uitmaakt van de (aan het BIT gebonden) staat Ecuador, deze staat aansprakelijk kan worden gehouden voor het optreden van dat orgaan en een beroep op de onafhankelijkheid van dat orgaan geen valide reden vormt om schendingen van internationaalrechtelijke verplichtingen te laten voortbestaan. Ecuador stelt dat de onafhankelijkheid van de Ecuadoraanse rechters in het geding is. Anders dan dit betoog suggereert, is de rechtbank met Chevron en TexPet van oordeel dat in de opdracht van het Scheidsgerecht niet kan worden gelezen dat (het uitvoerende of wetgevende orgaan van) Ecuador de machtenscheiding dient te doorbreken ten koste van de rechterlijke macht. De opdracht refereert slechts aan de uit het internationaal recht voortvloeiende verplichtingen die ook voor de rechtsprekende macht gelden. Een dictaat aan rechters buiten Ecuador valt, anders dan Ecuador stelt, ten slotte evenmin in de opdracht van het Scheidsgerecht te lezen. Dat de voorlopige voorzieningen elke noodzaak ontberen, zoals Ecuador stelt, wordt gelogenstraft door de onbestreden overwegingen in de Fourth Interim Award, inhoudende dat de executie ook na het treffen van deze voorzieningen in een aantal landen ter hand is genomen.

Lago Agrio eisers

4.28. Niet is in geschil dat de voorlopige voorzieningen directe gevolgen (kunnen) hebben voor de Lago Agrio eisers. Deze (mogelijke) gevolgen bestaan immers erin dat de executie van de door hen verkregen Ecuadoraanse rechterlijke beslissing(en) tijdelijk zal worden geschorst. Ondanks dit gegeven en de omstandigheid dat zij niet zijn gehoord door het Scheidsgerecht, is de rechtbank van oordeel dat ook in dit opzicht, gezien de hieronder te bespreken bijzondere omstandigheden, geen sprake is van schending van (nationale of internationale) openbare orde.

4.29. Voor de rechtbank is daarbij van doorslaggevend gewicht dat de opdracht van het Scheidsgerecht is vervat in een voorlopige voorziening met (uiteraard) een tijdelijk karakter en dat uit de (onder 2.7 aangehaalde) Notice of Arbitration blijkt dat de vorderingen van Chevron en TexPet in de procedure voor het Scheidsgerecht niet zijn gericht tegen de Lago Agrio eisers en kennelijk niet erop zijn gericht bedoelde Ecuadoraanse rechterlijke beslissingen met betrekking tot de schadevergoeding te vernietigen of op andere wijze te bewerkstelligen dat deze geen (of nauwelijks) effect meer kunnen hebben. De vorderingen van Chevron en TexPet jegens Ecuador zijn namelijk in de kern genomen gericht op het verkrijgen van een verklaring voor recht dat Ecuador exclusief aansprakelijk is voor de in de Lago Agrio procedure ten behoeve van de Lago Agrio eisers toegewezen schadevergoeding en op

veroordeling van Ecuador tot vrijwaring en bescherming van Chevron en TexPet met betrekking tot deze schadevergoeding. In dit licht moet worden bezien de naar het oordeel van de rechtbank juiste overweging van het Scheidsgerecht onder nummer 4.70 van de Third Interim Award: "*If it should transpire that [Ecuador] has, by concluding the Release Agreements, taken a step which had the legal effect of depriving the Lago Agrio plaintiffs of rights under Ecuadorian Law that they might otherwise have enjoyed, that would be a matter between them and the Respondent, and not a matter for this Tribunal.*"

4.30. De rechtbank is van oordeel dat het door het Scheidsgerecht getroffen voorlopige voorzieningen zich niet anders laten verklaren dan dat ten tijde van het treffen van die voorzieningen het Scheidsgerecht kennelijk serieuze aanwijzingen had dat het in de Lago Agrio procedure in eerste aanleg gewezen vonnis, dat de basis vormt voor de (geschorste) tenuitvoerlegging door de Lago Agrio eisers, frauduleus – ook aan de zijde van de Lago Agrio eisers – en onder politieke druk tot stand is gekomen. Het Scheidsgerecht heeft in de First Interim Award in aanmerking genomen "*the Parties' several submissions on their respective applications to the Tribunal and [...] all relevant circumstances current in this arbitration up to the February hearing*". In de Notice of Arbitration van 23 september 2009 (onderdeel E "*Ecuador's Misconduct in Connection With the Lago Agrio Litigation*") waren Chevron en TexPet al uitgebreid op de door hen gestelde fraude ingegaan en nadien hebben zij ter zake nog vele stukken in het arbitraal geding gebracht, die in de aan de First Interim Award voorafgegane *Procedural Orders* steeds zijn genoemd (waaronder de "*temporary restraining order*" van de U.S. District Court for the Southern District of New York van 8 februari 2011). Deze omstandigheid verschaft – ook al heeft het Scheidsgerecht dit in de Interim Awards niet expliciet gemaakt – zonder meer een rechtvaardiging voor de mogelijke (tijdelijke) gevolgen voor de Lago Agrio eisers van de voorlopige voorzieningen, ook in het geval deze voorzieningen, en de rechtbank laat dat in het midden, een beperking inhouden van enig dwingend recht van de Lago Agrio eisers met een fundamenteel karakter.

4.31. Deze aanwijzingen voor fraude hebben bevestiging gevonden in het bijna vijfhonderd pagina's tellende vonnis van de zojuist genoemde rechtbank in New York van 4 maart 2014 (hierna: het New York-vonnis), op grond waarvan het de Lago Agrio eisers is verboden hun vorderingen binnen de Verenigde Staten te incasseren en waarin is geconcludeerd: "*If ever there were a case warranting equitable relief with respect to a judgment procured by fraud, this is it.*" In dit vonnis is – mede op basis van getuigenverklaringen, waaronder van de rechter die het vonnis in eerste aanleg heeft gewezen en technisch bewijs betreffende interne werkdocumenten – onder meer vastgesteld:

- dat de Ecuadoraanse rechter die het vonnis in eerste aanleg heeft gewezen, is omgekocht door de advocaten van de Lago Agrio eisers met de belofte dat hij US\$ 500.000 zou verkrijgen van de executieopbrengst van het door hem te wijzen vonnis;
- dat de advocaten van de Lago Agrio eisers voorts het rapport van de door deze Ecuadoraanse rechter benoemde deskundige zelf hebben opgesteld, onder betaling aan deze deskundige van US\$ 120.000 aan steekpenningen;
- dat bedoeld vonnis in eerste aanleg, dat op uitzonderlijk korte termijn is geweest, niet door de Ecuadoraanse rechter is opgesteld, maar door de advocaten van de Lago Agrio eisers. Wat dit laatste betreft is bijvoorbeeld door middel van een *discovery*-procedure vastgesteld dat de inhoud van een aantal niet in de Lago Agrio procedure in het geding gebrachte, interne werkdocumenten van de advocaten van de Lago Agrio eisers woordelijk, in enkele gevallen zelfs inclusief tikfouten, zijn terug te lezen in bedoeld vonnis in eerste aanleg;
- dat, ten slotte, president Correa van Ecuador, die de zaak van de Lago Agrio eisers enkele malen publiekelijk in felle bewoordingen heeft ondersteund, evenals andere vertegenwoordigers van de Ecuadoraanse overheid tijdens de Lago Agrio procedure op regelmatige basis contact onderhielden met de advocaten van de Lago Agrio eisers.

4.32. Ecuador heeft deze en andere belastende vaststellingen in het New York-vonnis in de onderhavige procedure slechts in een tweetal korte alinea's in haar comparitie-aantekeningen (nrs. 61 en 62) geadresseerd door te stellen dat er – niet concreet benoemd – nieuw ontlastend bewijs zou zijn en dat een getuige die ten behoeve van het New York-vonnis is gehoord en belastende verklaringen heeft afgelegd, door Chevron zou zijn omgekocht en later zou hebben toegegeven te hebben gelogen. Ecuador heeft benadrukt dat hoger beroep tegen genoemd vonnis is ingesteld en heeft bewijs van haar

stellingen aangeboden. Nadere bewijslevering is echter hoe dan ook in deze procedure niet aan de orde omdat de onderbouwing van het bewijsaanbod in het licht van de in het New-York vonnis gebruikte, hiervoor genoemde bewijsmiddelen, tekortschiet en dit aanbod onverlet laat dat, zoals hiervoor overwogen, moet worden aangenomen dat ten tijde van het nemen van de voorlopige voorzieningen voor het Scheidsgerecht serieuze aanwijzingen bestonden dat het in de Lago Agrio procedure gewezen vonnis in eerste aanleg, frauduleus en onder politieke druk tot stand was gekomen.

- 4.33. Onder genoemde omstandigheden kan het volgens de rechtbank niet in strijd met de openbare orde worden geacht dat de Lago Agrio eisers niet zijn gehoord door het Scheidsgerecht. Daarbij weegt mee dat, zoals Chevron en TexPet terecht betogen, de onder 4.25 bedoelde fundamentele beginselen van procesrecht, waaronder begrepen het recht van hoor en wederhoor, zien op de gelijke behandeling van partijen *bij de arbitrage*. De Lago Agrio eisers zijn geen partij bij de arbitrage.

Motivering voorlopige voorzieningen

- 4.34. Ecuador acht het in strijd met de openbare orde dat het Scheidsgerecht geen motivering aan zijn beslissing tot het treffen van voorlopige voorzieningen ten grondslag heeft gelegd en in dat verband evenmin feiten heeft vastgesteld.

De rechtbank stelt vast dat in de First Interim Award (op pagina 14, midden) melding wordt gemaakt van de ontvangst van de brieven van 4 en 12 januari 2012 met bijlagen van de zijde van Chevron en TexPet waarin om *Interim Measures* wordt verzocht. Uit laatstgenoemde brief is voorts geciteerd, onder meer dat Chevron en TexPet menen dat zij daarmee "*have presented a prima facie case on the merits, including prima facie evidence that the claims involved in the Lago Agrio Litigation have been settled and released by Government, that the Lago Agrio Litigation has been tainted by fraud and/or serious due process violations*". Uit de als productie G-24 in het geding gebrachte brief van 4 januari 2012 blijkt dat daarin reeds gemotiveerd is betoogd dat sprake was geweest van "*ghostwriting*" van het vonnis in eerste aanleg en inmenging van de Ecuadoraanse overheid. Nadat in het First Interim Award onder meer de schriftelijke reactie van Ecuador op genoemde brieven en een *procedural meeting* zijn benoemd, volgt de volgende overweging van het Scheidsgerecht: "*The tribunal has considered the Parties' several submissions on their respective applications to the Tribunal and further considered all relevant circumstances current in this arbitration [...]*", waarna de voorlopige voorzieningen volgen. De Second Interim Award kent een soortgelijke motivering.

- 4.35. Ecuador moet worden nagegeven dat de motivering van de eerste twee Interim Awards summier is. Dit is echter onvoldoende redengevend voor de conclusie dat met deze beslissingen de openbare orde is geschonden. Daarbij zijn niet alleen van belang de terughoudendheid die de rechtbank dient te betrachten, maar ook de omstandigheid dat het de motivering van voorlopige voorzieningen betreft en niet van een beslissing ten gronde. Voorts weegt mee dat de, aan het verzoek tot het treffen van voorlopige voorzieningen ten grondslag gelegde stellingen door het Scheidsgerecht nog als *merits* dienden te worden beoordeeld, hetgeen in de weg staat aan stellige beoordelingen daarvan in het kader van voorlopige voorzieningen en het vaststellen van feiten ter zake.

Recht op leven in een niet-verontreinigd milieu

- 4.36. In verband met het beroep op de schending van de openbare orde is de rechtbank voorts met Chevron en TexPet van oordeel dat de stelling van Ecuador dat het Scheidsgerecht de Ecuadoraanse onderdanen het fundamentele recht op leven in een niet-verontreinigd milieu heeft ontnomen feitelijke en juridische grondslag mist. Dat het Scheidsgerecht in zijn First Partial Award heeft geoordeeld dat de 1995 Settlement Agreement eraan in de weg staat dat Chevron en TexPet worden aangesproken door Ecuadoraanse burgers op grond van zogenaamde "*diffuse claims*", als tegenhanger van (volgens het Scheidsgerecht niet onder de 1995 Settlement Agreement vallende) individuele milieuclaims waarbij wel sprake is van persoonlijke (dreigende) milieuschade, ontnemt deze burgers niet het recht dergelijke *diffuse claims* tegen Ecuador in te stellen. De rechtbank deelt evenzeer het standpunt van Chevron en TexPet dat Ecuador onvoldoende heeft toegelicht zijn stelling dat een dergelijk recht van een ieder op een schoon milieu horizontale werking (tussen de Ecuadoraanse burgers en particuliere ondernemingen zoals Chevron en TexPet) toekomt, terwijl de plaatsing van dit recht in de

Ecuadoraanse grondwet - een wet waarvan verondersteld mag worden dat deze (slechts) de verhoudingen tussen staat en burger vastlegt - een belangrijke contra-indicatie voor die horizontale werking vormt. Zoals gezegd staat de beslissing van het Scheidsgerecht aan het instellen van individuele milieucclaims betreffende persoonlijke (dreigende) milieuschade op geen enkele wijze in de weg.

4.37. De conclusie uit het voorgaande luidt, dat naar het oordeel van de rechtbank geen sprake is van strijd met de openbare orde of de goede zeden als bedoeld in artikel 1065, eerste lid aanhef en onder e., Rv. Voor zover Ecuador heeft bedoeld te betogen dat haar vanaf 4.27 besproken stellingen (eveneens) zouden moeten leiden tot het oordeel dat het Scheidsgerecht haar opdracht heeft geschonden, dient aan dit betoog, dat iedere toelichting mist, voorbij te worden gegaan.

Artikel 1065, eerste lid aanhef en onder c., Rv

4.38. Volgens Ecuador is het oordeel van het Scheidsgerecht over de schending door Ecuador van de eerste twee Interim Awards, opgenomen in de Fourth Interim Award, naar zijn aard geen voorlopige voorziening en kon dit dus niet worden gegeven bij *Interim Award*. Hierdoor hebben de arbiters volgens Ecuador in strijd gehandeld met het bepaalde in artikel 26, tweede lid, UNCITRAL Rules 1976. Chevron en TexPet hebben deze stelling gemotiveerd weersproken.

4.39. Artikel 26 van de UNCITRAL Rules 1976 bevat bepalingen over *interim measures* en luidt:

1. *At the request of either party, the arbitral tribunal may take any interim measures it deems necessary in respect of the subject-matter of the dispute, including measures for the conservation of the goods forming the subject-matter in dispute, such as ordering their deposit with a third person or the sale of perishable goods.*

2. *Such interim measures may be established in the form of an interim award. The arbitral tribunal shall be entitled to require security for the costs of such measures.*

3. *A request for interim measures addressed by any party to a judicial authority shall not be deemed incompatible with the agreement to arbitrate, or as a waiver of that agreement.*

4.40. De rechtbank is met Chevron en TexPet van oordeel dat, gezien de ruime bevoegdheid die artikel 26, eerste lid, UNCITRAL Rules 1976 het Scheidsgerecht verschafft ("*any interim measures*"), zonder nadere toelichting, die ontbreekt, niet valt in te zien waarom het het Scheidsgerecht niet zou zijn toegestaan de bestreden vaststelling dat de eerder uitgesproken voorlopige voorzieningen door Ecuador waren geschonden in het kader van diezelfde voorlopige voorziening uit te spreken. Daarbij is van belang dat deze vaststelling kennelijk was ingegeven als noodzakelijke prikkel voor Ecuador om de voorlopige voorzieningen alsnog te gaan naleven, waarmee de samenhang tussen de eerder uitgesproken voorlopige voorzieningen en de vaststelling is gegeven. De rechtbank is dan ook van oordeel dat het Scheidsgerecht artikel 26 UNCITRAL Rules 1976 niet heeft geschonden en ook niet buiten zijn opdracht is getreden.

Eindconclusie en proceskosten

4.41. Omdat geen van de door Ecuador aangedragen gronden tot vernietiging van de arbitrale vonnissen doel treft, zullen de vorderingen worden afgewezen.

4.42. Ecuador zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de proceskosten. Bij het bepalen van de omvang van de ten gunste van Chevron en TexPet toe te wijzen proceskosten zal de rechtbank uitgaan van het onderliggende materiële belang van de zaak. Nu dit belang zonder meer hoger is dan het belang dat vereist is voor de toepassing van het hoogste liquidatietarief, één miljoen euro, zal dit hoogste liquidatietarief (tarief VIII à € 3.211 per punt) worden gehanteerd.

4.43. De proceskosten aan de zijde van Chevron en TexPet worden tot op heden begroot op totaal € 7.030, waarvan € 608 aan griffierecht en € 6.422 aan salaris advocaat (2 punten x € 3.211), te vermeerderen met de gevorderde en niet bestreden wettelijke rente vanaf de veertiende dag na de datum waarop dit vonnis is gewezen.

5 De beslissing

De rechtbank

- 5.1. wijst de vorderingen af;
- 5.2. veroordeelt Ecuador in de proceskosten, aan de zijde van Chevron en TexPet tot op heden begroot op € 7.030, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de veertiende dag na de datum van dit vonnis;
- 5.3. verklaart dit vonnis voor wat betreft de proceskostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. D.R. Glass, mr. D. Aarts en mr. J.W. Bockwinkel en in het openbaar uitgesproken op 20 januari 2016.